

Ганна САВ'ЮК

*Перли  
моєї душі*



*“Лисаний Камінь”*

Косів  
2023

ББК 84.4(УКР6)

С 12

**Сав'юк Г.**

**С 12 Перли моєї душі/Сав'юк – Косів: Писаний Камінь, 2023 – 156 с. 12 кол.**

«ПЕРЛИ МОЄЇ ДУШІ» – перша поетична збірка Сав'юк Ганни Іванівни, вчительки з Матеївців, що на Коломийщині. Вірші поетеси – це дзеркало її душі, мрій і сподівань, подій особистого життя, родини та України. Книжка розрахована на широке коло читачів.

© Ганна Сав'юк, 2023

© Видавництво

«Писаний Камінь», 2023

## ПЕРЕДМОВА

Сав'юк Ганна Іванівна народилася 22 жовтня 1962 року в селі Матеївці Коломийського району Івано-Франківської області, де і працює вчителькою української мови та літератури й образотворчого мистецтва та основ християнської етики в місцевій школі.

У 1988 році закінчила Івано-Франківський педагогічний інститут імені Василя Стефаника за спеціальністю: «Українська мова та література», а згодом у 1999 році – Прикарпатський національний університет за фахом: «Зарубіжна література». У своїй роботі пропагує українську художню творчість і культуру. Мама двох дітей. Дочка – юрист, син – фокусник-ілюзіоніст.

Ганна Іванівна є постійною членкинею Спілки літераторів Коломиї «Суцвіття» та активною учасницею літературно-музичного альманаху «Джерельні дзвони». Писати вірші авторка почала ще в першому класі. Любов до рідного слова з маленького джерельця переросла в бурхливу річку багатогранної творчості у зрілому віці.

28 травня 2023 року Ганна Сав'юк стала лауреаткою літературної премії імені Михайла Кучірки, засновника СЛК «Суцвіття» і багаторічного його очільника. Поезії мисткині рідного слова неодноразово друкуються в щомісячному часописі СЛК (Спілка літераторів Коломиї) «Гомін» та в місцевій пресі, в альманасі «Джерельні дзвони» з 2020 року (№23-№29).

Пані Ганна – неймовірно щира, привітна і добра людина, талановита поетеса і вчителька, любляча матуся, бабуся, сестра, подруга, дбайлива дочка своїх батьків, які вже відійшли у кращі світи... А ще – це справжня і віддана своїй Батьківщині українка-патріотка. Про всі ці ще-

дроти душі і повсякденного життя поетеси говорять її вірші...

«**ПЕРЛИ МОЄЇ ДУШІ**» — це перша ластівка у творчому доробку Ганни Сав'юк. У книжці подано вірші, написані авторкою впродовж двох з половиною десятиріч. Тематика поезій різна. Її можна би назвати повсякденно життєвою творчістю. Збірка відображує не тільки життєві будні і свята самої авторки, її родини і друзів, але і сьогоднішнє рідного села, краю, України... Особлива увага приділяється повномасштабній війні, яку розпочала росія проти незалежної України, нашим славним і незламним ЗСУ...

Шановні читачі, приємного Вам читання й відпочинку з цікавою і актуальною книжкою Ганни Сав'юк... Бажаю Пані Анниченьці нових творчих успіхів, натхнення та ще багато літературних видань.

*Засновниця альманаху  
«Джерельні дзвони»  
Марія БОЄЧКО з Ковалівки*

Розділ І.

# *Вибране*



У розділі **«ВИБРАНЕ»** подано вірші Ганни Сав'юк, які в різні періоди були надруковані в газеті **«ГОМІН»**, яку видає Спілка літераторів Коломиї **«Суцвіття»** щомісяця, та в колективній збірці поезій **«СУЦВІТТЯ»** (№1-3); в літературно-музичному альманасі **«ДЖЕРЕЛЬНІ ДЗВОНИ»**, який виходить у світ 1-2 рази щорічно, починаючи з 2001 року, та в місцевій пресі, зокрема, в районному часописі – газеті **«ВІЛЬНИЙ ГОЛОС»**. У віршах висвітлюється любов до найдорожчих людей в її житті: дітей, онуків, брата, батьків, друзів, до рідної мови і України, роздуми про найважливіші людські цінності, якими повинні володіти всі люди на землі.

**ПРО ЩО КЛЕКОТИЛИ ЛЕЛЕКИ**

Чом лелеки смутні відлетіли у теплі краї?  
Їх не стрічає ніхто там далеко.  
Й понесли із собою всі болі й жалі,  
Чом сумний полетів з України, лелеко?  
Бо кров'ю синів багряніють поля  
І маком червоним кожна крапля розквітла,  
А мати йде полем із немовлям  
Й до грудей пригортає ті квіти.  
Вони пломеніють, здаля ще горять,  
В серцях поколінь не зітруться ніколи,  
А і досі у них ще болять —  
Маками в полі горить їхня доля.  
Україна палає у смертнім вогні,  
Московська навала її розпинає,  
За що «рідний брат» із москви  
Вчорашню «сестру» на шматки роздирає?  
Неможливо дивитись на плач сироти,  
На матері крик над могилою сина,  
На те, що у двадцять із лишнім років  
Залишається вічно вдовою дружина.  
Українонько рідна! Як хочеться нам  
У наступну весну повернутись до тебе  
І впевнено знати, що всім ворогам  
Буде праведна кара від Бога із неба.  
Що нарешті закінчиться клята війна  
І додому повернуть живими герої,  
А ми оберегом поставим своїх лелечат,  
Хай знають усі — ми не хочемо людської крові!

26.01.2020.

### ПОКАЙМОСЯ, ЛЮДИ!

Забили дзвони геть в усьому світі,  
В обійми смерть бере нові життя.  
Коронавірус – хвороба століття,  
Господь покликав нас до каяття.  
Покаймося, люди, поки не пізно,  
Йде боротьба зі смертю за життя,  
Хоч доля у кожного різна,  
Ми не маємо права забувати Христа!  
Молімося щиро й до храму спішім  
Щораз у неділю і в свято,  
У щирій молитві себе віднайдім,  
Хоча в цьому світі спокус є багато.  
Господь помагає кривим і сліпим,  
Він зцілює душу і серце,  
Розві хворобу, мов сірий той дим.  
Я вірю: хвороба і вірус минеться.

17.06.2020.

### МОЯ НАЙДОРОЖЧА МАМОЧКА

*Дорогій матусі Кріль Євдокії*

Мамочко мила, голубко сивенька,  
Моя найдорожча, ласкава, рідненька!  
І слова такого не можу дібрати,  
Щоби Вашу ласку пером описати.  
Ви добра і ніжна, щира й дбайлива,  
Для нас Ви найкраща, матусенько мила.  
Люблю Ваші очі, що сяють любов'ю,  
І рученьки ті, що не знають спокою.  
І коси чорняві аж до коліна,  
В які уплелася зима білосніжна.  
А ще додалися печалі й тривоги  
І сірі тумани лягли Вам під ноги.

І кожна розлука зі мною і братом  
Лягла борозною на серці в Вас з татом.  
Я дуже щаслива, матусю рідненька,  
Що я — Ваша дочка, а Ви — моя ненька!

12.05.2020.

### **РУЧЕНЬКИ МАМИ**

Рученьки мами пахнуть полями,  
Пахнуть пшеницею із колосками,  
Хлібиною теплою щойно із печі,  
Що випікала вона для малечі.  
Рученьки мами не знають спочинку,  
Вишили шовком сорочечку синку,  
А донечці в свято подарували  
Платтячко в квітах — самі гаптували.  
Ці рученьки шили не тільки квітками,  
Диво-узори творили нитками,  
Як подивитися постіль матусі,  
Вся вона в барвах — стань і любуйся!  
Рученьки мами, немов з двигунцями,  
Швидко працюють для дочок з синами.  
А ще пам'ятаю, як були малими,  
Плаття, костюми ці рученьки шили.  
В дощ і в негоду, в стужу і сонце  
В мами для діток відкритеє серце.  
Вся вона в русі, вся у турботах,  
Зватися «Мама» — важка то робота.

23.05.2020.

## ДОРОГОМУ ТАТУСЕВІ

*До 82-ї річниці батька*

Натруджені руки і погляд ласкавий,  
А часом і строгий, але не лукавий.  
Ця постать знайома і очі в задумі,  
Обличчя привітне, а часом похмуре.  
Горнуся з любов'ю до Вас я, татусю,  
У Вас щире серце, таке, як в бабусі.  
І зла не робили в житті Ви ніколи,  
Тяжко працювали, не знаючи втоми.  
Професію нелегку для себе обрали  
І до кінця Ви були вірні їй,  
Не один будинок з нуля починали  
Й під ключ віддавали сім'ї.  
Ви бачили плоди своєї праці  
І раді були тим плодам,  
Вам заздрили чомусь багаті,  
А Ви працювали на зло ворогам.  
Натруджені руки звести Ви не в силі,  
Бо праця щоденна забрала в Вас сили.  
Трудилися з ранку до пізньої ночі,  
І потом солоним сльозилися очі.  
Стомлені зовсім — Вам би перинку,  
Та Ви не давали рукам відпочинку.  
Захоплення Ваше — лозоплетіння  
І знову рук Ваших чудове творіння.  
То більший, то менший Ви кошик сплітали,  
В ті кошики душу свою всю вкладали.  
Всю душу палку, досвід й уміння,  
І щире любов, натхнення й терпіння.  
Тепер би на пенсії Вам відпочивати,  
А не іти у луги і лозу там шукати.  
Та не Ваш то характер, щоб сидіти вдома,  
Бо на свіжій повітрі не береться втома.  
Дорогенький і рідний татусю!

Цей вірш присвятила я Вам.  
Своїм серцем до Вас я горнуся  
І низько вклоняюся Вам!  
За те, що мене Ви зростили,  
Що дали освіту мені,  
За розумні батьківські поради  
Далеко в чужій стороні.  
За те, що Ви дім збудували,  
В якому і зараз живем,  
Й відпочинку ніколи не знали,  
Вам дякую, тату, за це.  
А тепер я Вам бажаю  
Здоров'я від Бога,  
Щоби щастям уквітчалась  
Життєва дорога!

9 грудня 2019 року.

### **ПЛАЧУТЬ ТАТОВІ ОЧІ...**

Плачуть татові очі із неба дощем,  
Й на обличчі краплиночки тануть,  
А в душі так вогнем щось пече,  
Бо очі ніколи на мене не глянуть.  
А так хочеться дощ зупинить,  
Щоб не плакали татові очі,  
Й повернутись в дитинство на мить,  
Там, де гралися з ним ми до ночі.  
Він будиночки нам будував,  
Сірникова коробка — то була цеглинка,  
Скільки праці й любові він нам віддавав,  
Бо ми з братом — його рідна кровинка.  
Татові очі плачуть дощем  
Смутним, холодним і сірим,  
Пам'ятаю, як у дитинстві тато плащем  
Нас укривав, щоб зігрілись.  
Татові очі плачуть дощем,

Який з неба у душу пролився,  
Мов жбурнув хтось туди камінцем,  
Для нас з братом лиш сум залишився.  
Плачуть татові очі дощем,  
Гіркотою на серці лягають,  
Біль душевний і жадібний щем  
Із небесся для нас посилають.  
Усміхнулося сонечко, й вітер затих,  
Перестав лити сльози той дощик,  
Тільки татові очі на вишині  
Вже сіли за обрій, як сонце.  
Як хочу від нього забрати той щем,  
Щоб не плакали татові очі.  
Виглядаю його під дощем  
Й один плащ поділю з ним охоче.  
Татусю! Рідненький!  
Не плачте так гірко і не тужіть,  
Хай вітер розвіє ті хмари,  
У сни до нас часто Ви приходіть,  
Хай висохнуть сльози, а буде лиш пам'ять.  
Вже плакало небо сірим дощем,  
Все навколо сумним нам здавалось,  
А татові очі дивились з небес  
І лагідно нам посміхались.

03.06.2020.

### **НАСНИЛИСЬ, ТАТУ, ВИ МЕНІ**

Наснились, тату, Ви мені,  
Що на Великдень прийшли  
Із паскою свяченою додому,  
І, як завжди, веселим голосом  
Промовили вві сні:  
«Христос воскрес!  
Сідаємо до столу!».

**РОЗМОВА З ДІДУСЕМ**

*Світлій пам'яті тата*

Прийдіть, тату, додому в гості,  
Ще хоч раз на поріг ступіть.  
Ангелінка дзвонила з Польщі  
І просила: «Дідусю, прийдіть!»  
— Не прийду я вже, діти, додому,  
Бо закінчилось моє життя.  
Працював і любив вас до скону,  
А звідси нікому нема вороття.  
— Дідусю! Чому Ви пішли дуже швидко,  
Не дочекалися нас з чужини?  
— Догоріла моя свічечка, Ангелінко,  
Не знаємо ми, хто відійде і коли.  
— Дідусю! Рідненький! Навіщо весною,  
Весною навіщо пішли?  
Тут квітів багато, які Ви любили.  
— А квіти, онученько любя,  
Для мене уже відцвіли!  
— Дідусю! А як же Великдень?  
Як паску свячену ми будемо їсти без Вас?  
— Про це не турбуйся, онученько мила!  
Бо прийшов для мене відміряний час.  
— Дідусю! А як же без Вас ми?  
Як будемо жити ми далі без Вас?  
— На Бога надійтесь, працюйте й моліться,  
Він вам допоможе, здоров'я і сили вам дасть.  
— Дідусю! Рідненький!  
Я буду молитись й проситиму Бога  
Найкращого місця у раю для Вас,  
Щоб душа Ваша світла була, без тривоги,  
І в Царстві Небеснім  
Вам сонце світило весь час.

03.05.2020.

## СОН ІННИ

*Світлій пам'яті тата*

Прийшла весна, сади цвітуть біленько,  
Нарциси-квіти звеселяють зір,  
Тюльпани всміхнулись раденько,  
Коли сум охопив весь наш двір.  
Приїхали діти із Польщі,  
І Інна біжить від воріт,  
Зраділа, бо певно не в гостях  
Сидить наш усміхнений дід.  
Сидить, посміхається, наче  
Нічого такого і не було,  
Та серце щепить і, одначе,  
Чомусь це холодне у нього чоло?  
Але радість у мене велика,  
Дідусь з нами сидить за столом,  
І Великдень був, наче без лиха,  
Разом паску ми їли усі зі смаком.  
Скільки нами було пережито,  
Скільки сліз пролили в чужині,  
І не треба було так тужити,  
Бо Ви разом з нами і ми не одні.  
— Не одні, дитинко, я з вами,  
Уже з неба дивлюся на вас.  
Не всі бачать мене, та ночами  
Ясною зіркою свічу для вас.  
Я прокинулась й очі відкрила —  
Більше не бачу вже дідуся.  
Нічка сон мені наворожила,  
Тільки жаль залишила «реальність» така.

13.05.2020.  
10 год 20 хв.

**НАПИШИ МЕНІ, ДОЛЕ, ЛИСТА**

Напиши мені, доле, листа,  
Щоби золотом букви блищали,  
Мало щастя зазнала в житті,  
Та нікому про це не казала.  
Хтось любить багатство і славу,  
Хтось прагне висот досягти,  
Хтось має на все всюди право,  
Я — впевнено йшла до мети.  
Нелегко мені це вдавалосьь,  
Бо були важкі ті часи,  
Я працею все досягала,  
Долала круті всі мости.  
Напиши мені, доле, вірша,  
У спогадах зринуть хвилини,  
Коли ми удвох в споришах  
Спокій і сон загубили.  
Напиши мені, доле, вірша,  
Як з тобою ми друзями стали,  
Як часто удвох по ночах  
Дуже довго про щось розмовляли.  
Напиши мені, доле, вірша,  
Щоб не було образливо потім,  
Недописаний вірш в майбуття,  
Якщо хтось прочитати захоче.  
А доля для мене писала  
Найкращі вірші у житті,  
Стежину мою гаптувала  
На диво-життя вишитті.  
А як були круті віражі,  
Ми удвох їх з тобою долали.  
Як би там не було у житті,  
А мети ми таки досягали.

13.05.2020.

### НЕ СУДІТЬ МЕНЕ

Не судіть мене строго, люди,  
Й не жалійте мене — о, ні!  
Іншого в мене життя не буде,  
А лиш те, що Господь дав мені!  
Загублена пташка від зграї  
Прагне догнати її,  
Надія остання згорає,  
Що була в сьогоднішнім дні.  
Та не слід марно гаяти часу  
І опускати руки не варт,  
Все одно життя наше  
Важливіше від усіх нагород.  
Не судіть мене строго, люди,  
Бо не знаєте душу мою —  
Вона щира і вас не осудить,  
І чашу свою вам не наллю.  
Бо тільки мені судилось  
Пити із неї одній,  
Боюся, щоб не розлилось,  
Адже це мій напій.  
Гіркий він чи з присмаком меду,  
Та хіба в цьому суть?  
До дна мені випити треба,  
Інакше не може бути!

05.09.2020.

### ЗАЛЮБЛЕНА В ВЕСНИ

Залюблена в весни,  
Закохана в літо,  
Задумана в осінь,  
Загублена снігом...  
А дощем заплакана  
І вітром розвіяна,

А сонцем осушена  
І в тебе замріяна.  
Хмарами понесена  
І небом окрилена,  
Сльозою окроплена  
І з людьми примирена.  
Навіки забута,  
Любов'ю приречена,  
Ще тобою зраджена  
І не попереджена.  
Богом була вибрана,  
А людьми осуджена...  
Я у тебе вірила,  
Доле моя суджена!

19.06.2020.

### **БЕРЕЗЕНЬ**

Заглянув березень в віконце  
І усміхнувся мені сонцем,  
Ясні промінчики обняли  
Й мене у щічку цілували.  
Він сили тої вже не має,  
Хоч свої примхи виставляє:  
То морозцем раптово щипне,  
А то сніжком з неба посипле.  
Такий вже березень од віку —  
Примхливіший од чоловіка,  
Тому із ним ви не жартуйте:  
Інше вбрання щодня готуйте.  
Вдягайтесь завжди по погоді,  
Скажіть йому: «Жартуєш? Годі!»,  
Всміхніться березню й весні,  
Приємно буде і мені.

06.03.2021.

## СЕРПЕНЬ

На пшеничних полях колишеться літо,  
Й несе вітер хвилі — нескошене жито.  
Вже й серпень присів у кутку біля поля,  
Та не взяв ні серпа, ні коси із собою.  
Понадіявсь на вересня-брата,  
Що то він буде жито те жати,  
Але вересню справ вистачає —  
В саду груші і сливи зриває.  
Тому, місяцю-серпню, не гайся,  
Бери серп і у поле скоріш повертайся,  
Щоб зібрати без втрат до зернини  
І не згаяти марно ані хвилини.

24.08.2020.

## АНГЕЛІНОЦІ

*Із ранньою весною  
І дощиком рясним  
Прийшла в наш дім потішка  
Цим суботнім днем.  
Бабуся Аня.*

Коли квітень стелив під ногами  
Шовкову травицю й барвисті квітки,  
Помічниця вродилась для мами,  
Для тата — потіха, що не кажи.  
В той час все навколо ожило,  
Природа усміхнулась весні,  
В нашій сім'ї народилось  
Внучатко-ангелик ясний.  
Ще в пологовому будинку  
Мамуся сказала:  
«Назву доню Ангелінка», —  
Й так тебе назвала.

А й лікар прислухався,  
Сам доктор Жигалов:  
«**Анальгінка?** Чи то мені причулося?  
Гарне ім'я дали!».  
«Ангелінка! – говорю я Вам», –  
Мамуся сказала.  
«Все одно гарне ім'я  
Своїй доні дали».  
Квіточко наша весняна,  
Ангеліночко люба моя,  
Хоч святкуєш сьогодні не з нами,  
Я бажаю Тобі лиш добра.  
Неба блакитного, сонечка ясного,  
Сміху й багато пісень,  
Долі щасливої, щастя безмежного  
Бажаю Тобі я в цей день.  
Та найбільше в Бога прошу  
Ласки і здоров'я,  
Хай Тебе благословляє  
Сам Господь з любов'ю.  
Будь щаслива, посміхайся,  
Працюй, не лінуйся,  
Як чогось в житті досягнеш,  
То не гоноруйся.  
Ти дівчинка симпатична  
І талановита,  
На фантазію багата,  
Тільки трошки скрита.  
А сьогодні ми далеко –  
Така наша доля,  
Тобі неба прихилила б,  
Була б моя воля.  
Тому прийми Ти від мене  
Скромний подарунок –  
Оцей віршик у фейсбуці  
Й ніжний поцілунок.

05.04.2020.

## РУСЛАНЦІ

Народилась навесні  
Дівчинка привітна,  
Личко сонечком всміхнулось,  
Й посмішка розквітла.  
Будь щаслива у житті  
Ти, дитинко мила,  
Щоб у тебе на путі  
Виростали крила.  
Крильця, які Бог послав  
Тобі для польоту  
Й ними тебе захищав  
В будь-яку погоду.  
А твій Ангел-охоронець  
Хай буде з тобою,  
Щоб ішла з ним по життю  
Легкою ходюю.  
Щоб тобі все удавалось  
Й поважали люди,  
В щасті щоби ти купалась  
Завжди і усюди!  
Щоб завжди тобі фортуна  
Всюди посміхалась,  
Впевнено йшла по життю  
І не оглядалась.  
Щоб тебе не підводили  
Найвірніші друзі,  
Щоби завжди були раді  
Русланці-подрузі.  
Хай сьогодні тебе Ангел  
Ніжненько обійме  
І захистить, і пригорне  
Крильцями своїми!

10.03.2021.

### **ПЛИВЕ ЖИТТЯ ТЕЧІЯ**

Пливе людського життя течія,  
Хвилями збирається в роки,  
І біжить швидкоплинно наше життя,  
Перетворюючись в стрімкі потоки.  
Ті потоки різні течуть:  
Одні повноводні і чисті,  
Інші не знають, в чому суть,  
Мілкі, занедбані і кам'янисті.  
А щоби чистими були вони:  
Без бруду і каламуті,  
Стараймося бути людьми –  
Цю істину слід збагнути.

10.03.2021.

### **НЕ ВІРИЛА, ЩО МОЖНА РОЗЛЮБИТИ**

Не вірила, що можна розлюбити,  
Не вірила, та в серці берегла  
Ту іскорку, що вмів ти запалити  
В юних літах, як була молода.  
Як я хотіла полум'я любові,  
Щоб полонило люблячі серця,  
Щоб почуття в нас були однакові  
І щоби вічністю ставала мить оця...  
Не вірила, що можна розлюбити  
Людину рідну, близьку, дорогу.  
Не вірила, бо так не вмію жити,  
Щоб підставляти камінь під косу.  
Не вірила усім тим пересудам,  
Що з заздрістю дивилися нам вслід,  
Не щастя нам бажали, наче Юда,  
Й брехнею заморозили наш слід.

Ти підкорився їм і став на шлях спокуси,  
Яка ятрила душу вже давно.  
Я долину любові у думках нап'юся,  
Бо меду кохання мені не дано.

11.10.2020.

### **ЗРАДЖЕНЕ КОХАННЯ**

Я любила тебе цілу вічність  
І не знаю, чому так Бог дав,  
Що любов мою так цинічно  
І жорстоко ти розтопав.  
Хоч стелилася квіткою в полі,  
Маком червоним була на стерні,  
Скільки треба було сили волі,  
Щоб сказати тобі слово «Ні!».  
Бо любила тебе до безтями  
І клялася любити всі дні.  
Я зірки рахувала ночами,  
Які обіцяв досягнути мені.  
В нас дороги в житті розійшлися,  
Ти – ліворуч, я – вправо пішла,  
Але слід твій в душі залишився,  
Хоч важкою та ноша була.  
У молитві зверталась до Бога,  
Щоб поміг пережити ті дні,  
Вже така моя хресна дорога,  
Яку Господь призначив мені.  
Та час заліковує рани  
І зробив корективи в житті.  
Я щаслива, бо в мене коханий  
Так неждано з'явивсь на путі.

14.08.2022.  
Неділя.

---

---

**ПОГОВОРІТЬ ЗІ МНОЮ, МАМО**

Поговоріть зі мною, мамо,  
Про що-небудь поговоріть,  
До нічки пізньої і знову  
Мені дитинство поверніть.  
А там я знову босонога  
І Ви такі ще молоді,  
Ведете стежкою у поле  
І як раділа я тоді!  
А там у морі колосочків  
Пливли удвох, як у човні,  
Біленька мамина сорочка  
Й сьогодні сниться ще мені.  
То зникне, то враз виринає  
У морі золота-хлібів,  
А вишиття на сонці сяє  
З диво-барвистих кольорів.  
А сьогодні беру я за руку  
Й онучку веду за село —  
У те поле, в ту мудру науку,  
Де дитинство моє пропливло.

20.09.2020.

**ПЛАЧУТЬ ВІКНА  
В КІМНАТІ БАТЬКІВ**

Плачуть вікна в кімнаті батьків,  
Їхні сльози по вікнах стікають...  
Я чекаю, щоб хтось мене ранком зустрів,  
Та, на жаль, у могилах батьки спочивають.  
Найдорожче віддала би я у житті,  
Щоби повернулись Ви знову додому,  
Посміхнулись щиро, й за миті оті  
Я би вперто боролась до скону.  
Я б вклякла на коліна перед Вами, батьки,

Як на сповіді, Бога просила б:  
«Дороженькі! Простіть Ви мені,  
Якщо я перед Вами чимось завинила.  
Залишайтеся вдома, не йдіть нікуди!» —  
Хриплим криком услід прокричала.  
Ваші очі дивились уже з висоти,  
А я Господа все ще благала.  
Хоч сама розуміла — вже нема вороття  
І ніколи його вже не буде.  
Чорним круком стає наше життя,  
Як у вічність відходять найрідніші люди.  
17.10.2020.

### СЛЬОЗА ЗАВМЕРЛА...

Сльоза завмерла в мене на щоці,  
Вона щоранку душу мою крає,  
Коли заходжу у кімнату батьків,  
Тепер ніхто мене уже не зустрічає.  
Порожні два ліжка самотньо стоять,  
І тиша скувала кімнату,  
І криком болючим я хочу кричати:  
«Верніться додому скоріш, мамо й тату,  
Та Ви не вертаєтесь навіть у сни,  
Чомусь не приходите, рідні?  
А я все чекаю й тепер, восени,  
За порадою йду, та вже пізно.  
Ніби чую у відповідь голос батьків:  
«Ніколи не пізно, дитино!  
Пораду у Господа щиро проси  
І Він дасть її неодмінно.  
А ми допоможемо також тобі,  
Але з неба уже радити будем,  
А ти лиш не плач, будь певна в собі —  
Господь допоможе й пораду дадуть тобі люди!».  
30.10.2020.

## ДВІ ТРОЯНДИ

*Світлій пам'яті батьків  
Івану та Євдокії присвячую*

Дві троянди закохані поруч  
Залишились самотньо в дворі,  
Перед входом до хати й ліворуч  
Поглядають на сестри свої.  
Дві троянди обнялися міцно,  
Наче згадка про вірну любов,  
Хоч надворі і осінь вже пізня,  
Їхню вірність й мороз не скував.  
Дві троянди — це символ кохання,  
Жовтий колір розлук і страждань,  
А червоний — в любові зізнання,  
Яку разом пройшли без вагань.  
Я дивлюся на них із віконця  
І дивуюся їхній красі,  
Вже не видно з-за обрію сонця,  
А вони на морозі стійкі.  
Враз сплакнула червона троянда,  
Бо розлука пройшла поміж них,  
Підкосилася жовта й упала —  
В саме серце мороз той проник.  
А червона без неї не в силі,  
Усе чахла в людей на очах,  
І тремтіла самотньо й безсило —  
Простудилась вона на вітрах.  
Дві троянди сплелись воєдино,  
Їх і Господь не смів розлучить,  
Бо життя їх обох, як єдине:  
«І без нього...не буду я жить!».  
І поникла голівка троянди  
На холодне і рідне плече,  
Як не рвалась вона й рятувала,  
Та від долі ніхто не втече.

Вже самотньо троянда ридала,  
Її серце — гаряча любов,  
Щиро плакало і ридало,  
Щоб Господь її не забув.  
Захолола вона на морозі  
(А удвох їм тепліше було)  
І не мерзнуть тепер босі нозі,  
Вже холодне в пелюстках чоло.  
Так в житті дуже часто буває,  
Як відходить один в небеса,  
То любов їхня вірна й безкрая  
Довго бути не може одна.  
Дві троянди сумні біля хати  
Одночасно у нас відцвіли,  
Падав цвіт їх печально зім'ятий,  
Бо навіки прощались вони.  
Дві троянди — то батько і мати,  
Які разом удвох відцвіли.  
Вони вміли так сильно кохати,  
Що у засвіти разом пішли.  
Дві троянди — то батько і мати,  
Які швидко пішли в небуття,  
А ці квіти при вході до хати  
Нам нагадують їхнє життя.

13.12.2020.  
Неділя.

*P.S. До вірша «Дві троянди»  
внучка Ангеліночка намалювала листівку,  
яку можна побачити в кольоровій  
вкладці на сторінці 8.*

**ПОСВЯТА МАМОЧЦІ**

*(Посмертно)*

Мамочко! Скоро весна  
Квітами землю укріє,  
Біля Вашого, мамко, вікна  
Зграйкою сіли пташенята на гіллі.  
В нашім садочку тепер  
Вже і птахи весело чомусь не співають,  
Та невже і вони дотепер,  
Як і люди, смуток і біль відчують?  
Раптом у кошику тато «весну»  
Принесли із лугу додому  
І посадили її у садку —  
Квіти найперші знімали нам втому.  
Ви любили той подих весни,  
Коли все кругом зеленіє,  
Перші розцвіли вони —  
Квіти любові й надії.  
Прийде весна чарівна,  
Оживе вся природа довкола,  
А Вас вже пів року із нами нема,  
Й здається, не було ніколи.  
Не чую я Ваших, матусю, пісень,  
Й слідочки поросли травою...  
В молитві я згадую Вас кожен день,  
Як я за Вами щоденно сумую!  
Бракує мені, мамо, Ваших порад  
І слова розради бракує і ніжних:  
«Люблю тебе, доню, й чекаю всіх вас!» —  
Цих слів я уже не почую.  
Сьогодні в молитві згадаю я Вас  
І звернусь благально до Бога,  
Щоб Царство Небесне світилось для Вас  
І легкою була дорога до Бога.

27.02.2021.

## ЖИТТЯ АРТИСТА-ІЛЮЗІОНІСТА

*Дорогому синові присвячую*

Тиша... Зал завмер в чеканні...  
А він не виходив — останні штрихи наводив.  
Там, за кулісами, інше життя,  
Мить... І ще мить... Так серце у мами щемить...  
Зал нетерпляче очікував дива,  
А серце гаряче хотіло пориву,  
І бурхливо посипались аплодисменти,  
Чекаємо виходу... і компліменти щирі в нагороду.  
А він працював навіть в негоду,  
Він вперто йшов до цього, день і ніч не спав...  
А тут...тривога — раптом щось не вийде?  
Та ні! Бо талант у нього від Бога!  
Так, це Він, це мій синок — король ілюзіону,  
Якому чудо — це звичайна річ.  
Як хочеться, щоб був ти уже дома,  
І розмовляли б ми з тобою цілу ніч  
Про виїзди, гастролі і концерти,  
Про виступи, які без них не ти.  
Ти заслужив від Бога компліменти,  
Своєю працею дійшов ти до мети.  
Я дякую Богу за сина-артиста,  
А ще музиканта і гумориста,  
А ще акробата, ілюзійніста,  
А ще ляльководу і театралу —  
Для сцени доля тебе обрала.

2019 рік.

## ЛЮБІЙ ДОНЕЧЦІ

*Дорогій донечці Інні*

Врівноважена, розумна і щира,  
Впевнена хода і стан стрункий –  
Це моя донечка люба і мила,  
А ти, як хочеш, мене розумій.  
Добра дитина і мати дбайлива,  
Турботлива жінка для Ромка вона,  
А ще, мов бджілка, трудолюбива,  
Для себе роботу знаходить сама.  
Мов дзиґа, у хаті вона метушиться  
Й надворі спочинку у неї нема.  
Спокій, напевно, у сні тільки сниться,  
Вся в русі, у справах донуся моя.  
Діловою вона в своїм колі  
Вирішує справи також ділові,  
А прийде додому – така в неї доля –  
Любити усіх і всі люблять її.

04.08.2020.

## ЯК МИ ВЧИЛИСЬ

Іду я вулицею міста,  
Веде дорога мене вдаль,  
Моя юність далека і близька  
Закрила обличчя вуаль.  
Листаю спогади-сторінки,  
Студентські роки, міражі,  
Хоч круті до мети ті сходинки –  
Все долали серця молоді.  
Питають не раз мене діти у школі:  
«Як учитися Ви могли,  
Коли інтернету не було й смартфонів,

І глибокі знання здобули?».  
Так, не було в нас модних смартфонів  
Й інтернету також не було,  
Ми вчилися не з телефонів,  
А знання здобували з книжок.  
Та й книжок не було так багато,  
Нам п'ять книжок на групу дали,  
Та знання здобували завзято —  
Пізно ввечір з «читалки» ішли.  
Якби фільм отоді можна зняти,  
А тепер щоб онуки на нього пішли...  
Пам'ятаю: було у нас свято,  
Якщо книжку додому дали.  
В нас конспекти були рукописні  
І про ксерокс не знали тоді,  
Нам знання не були чимось лишнім,  
Здобувались вони у труді.  
На стипендію мусили вчитись,  
Щоб не бути батькам тягарем,  
Й за квартиру було чим платити,  
Це не так, як тепер все готове берем.  
Нам навчання давалось нелегко,  
Мов бджілки, трудилися ми,  
На уроки приходив інспектор  
Й бажав, щоб були ми ЛЮДЬМИ.  
Порозкидала всюди нас доля,  
Розлетілись, мов птахи, світами...  
Стоїть у задумі тополя  
Й чекає зустріч з нами...

02.11.2019.

## **ЧАРОДІЙКА-ОСІНЬ**

Ходить осінь по садках, у лісі блукає,  
І в свої жіночі коси кольори вплітає.  
Веселкові і пшеничні трави, злато-зілля,  
Повплітала барви в коси, наче на весілля.  
Заблукала вона в лісі й сіла відпочити,  
Швидко взяла пензля в руки і стала творити.  
Повдягала в пишні шати всі дерева в лісі,  
Лиш ялинки залишились в зеленім намісті.  
Не скупилася на барви королева-осінь,  
Куди ішла – розсипала фарби по дорозі.  
На шляху її зустрілась білокора краля,  
І їй вона почепила золоті коралі.  
Сяють вони, виблискують, сонечком зігріті,  
Манять око перехожих, ген, на верховітті!  
Зупинилась, задумалась наша чародійка,  
Раптом бачить, а із неба лиє дощем лійка.  
Вся промочла і промерзла осінь-чарівниця,  
Лиш сухою залишилась з жолудів спідниці.  
Походила в цій окрузі – роботи не має,  
Усі фарби розгубила – на інші чекає.

20.09.2020.

## **ДРУЗЯМ-ДЖЕРЕЛЬЧАНАМ**

Друзі мої, джерельчани!  
Гуртуймося, браття,  
І саме тут, в Ковалівці,  
Запалім багаття.  
Та не таке, щоби тліло,  
А щоби горіло,  
І те полум'я любові  
Між люди летіло.  
Щоб те полум'я словами

Серця зігрівало,  
І в кожного на обличчі  
Усмішка сіяла.  
Щоби любов і злагода  
Процвітали всюди,  
А ми несім слово правди  
В народ, поміж люди!  
Нехай знають і читають  
Те, що ми напишем,  
Слово наше вже нікого  
Байдужим не лишить.  
То ж гуртуймося, бо зброя —  
То є наше слово,  
Яке часом і гостріше  
Від меча сталюного.  
Бо воно для друзів щире,  
А ворогам — гостре,  
Ми бажаєм тільки миру  
І всім людям щастя.  
То ж гуртуймося, колеги,  
У дружній родині,  
Щоб летіло наше слово  
По всій Україні.  
Щоб воно в стократ гриміло  
Для ворога-ката,  
Щоби серденько зігріло  
Воїна-солдата.  
Щоби мати усміхнулась  
Своєму маляті,  
А «брати» наші московські  
Хай будуть прокляті.  
Бо принесли в Україну  
Одні лиш руїни,  
Кров, страждання, смерть  
І стогін матерям в родині.  
І я вірю — наше слово  
Буде скрізь почуте,

Бо воно є носій правди,  
Яка вже розкута.  
То ж братаймося, рідненькі,  
В праці наша сила,  
Нехай творча ріка «Дзвонів»  
Дарує нам крила.

14.04.2021.

### **ГОРНУСЯ ДО РІДНОЇ МОВИ**

Горнуся до рідної мови —  
Колиски усіх поколінь,  
Бо слово її калинове  
У серці розквітло моїм.  
Розквітло трояндою в серці  
І квітнути буде віки,  
Ти кров'ю полите у герці,  
За тебе боролися люди роки.  
Тут Лесина «Пісня...» і «Думи» Тараса,  
І мудрість поезій Франка,  
І вірші Сосюри — Донбасу окраса,  
І Ліни Василівни думка палка.  
В тобі все злилось воєдино,  
Любов до нащадків, дідів,  
Ти піснею матері линеш  
І ніжністю грієш синів.

03.03.2021.

### **НАВЕРНІМОСЯ, ЛЮДИ, ДО БОГА**

Бог дає нам здоров'я,  
Бог дає нам достаток,  
А найбільше з усього  
Ще й любові в придаток.

Але ми не умієм  
Цінувати ці блага,  
Хоч усе розумієм,  
Що усе це від Бога.  
Станьмо щиро в молитві  
Й на коліна вклякнімо,  
І до Господа в небо  
Очі наші звернімо.  
Він усім допоможе  
Й залікує нам рани,  
І пробачить усе нам,  
Що робили погано.  
Тому ми не барімся  
За все Богу віддячить,  
Любов щирю у серці  
Господь з неба побачить.

04.08.2020.

### **ІСТИНА ЖИТТЯ**

Пливе людського життя течія,  
Хвилями збирається в роки,  
І біжить швидкоплинно наше життя,  
Перетворюючись в стрімкі потоки.  
Ті потоки різні течуть:  
Одні повноводні і чисті,  
Інші не знають у чому суть —  
Мілкі, занедбані і кам'яністі.  
А щоби чистими були вони,  
Без бруду і каламуті,  
Стараймося бути людьми —  
Цю істину слід би збагнути.

10.03.2021.

### **МІЙ РІДНИЙ КРАЙ**

Ой милий мій краю,  
Як тебе кохаю!  
Між горами і долами  
Всі стежини знаю.  
Не налюбуватись  
Твою красою  
Й молодю горянкою  
З русою косою.  
Твої краєвиди  
Вже манять до себе,  
Зелені смерічки  
Тягнуться до неба.  
Ну, а полонини...  
Бодай не казати —  
Широкі, роздольні  
У наших Карпатах.  
З плином Черемошу  
Звук цимбалів чую  
І цю пісню ніжну  
Я тобі дарую.

01.01.2022.

### **КОЛОМИЯ — РІДНЕ МІСТО**

Коломия — рідне місто,  
Мов рай писанковий.  
Та як тебе не любити,  
Краю мій чудовий!  
Як приїдете у гості  
До нашого краю,  
То залишитесь назавжди,  
Це я добре знаю.

Бо у нашій Коломії,  
Дорогий мій сину,  
Дівчат-кралечок зустрінеш –  
Кров у жилах стигне.  
Вона стигне не зі страху,  
А від краси тої,  
За яку ішли на битву  
Відважні герої.  
Своє життя віддали  
І не шкодували,  
Бо дівчата коломийські  
Того вартували!

31.01.2022.

### **СТАНІСЛАВЧИКУ**

Ангелик звістив нам  
Чудову новину,  
Що Господь послав  
Синочка в родину.  
Далеко від дому,  
У чужій країні,  
Народився Стасик –  
Вже й свято в родині.  
Хай любить матуся  
Й виховує татко,  
Рости нам на втіху,  
Мале янголятко!  
Бо радість велика  
У нашій оселі  
І свята Різдвяні  
Не були б веселі.  
А ти нас потішив,  
Маленька ЛЮДИНО,

Ця радість велика  
Летить в Україну.  
До рідного дому,  
До рідної хати...  
Вас завжди чекають  
І батько, і мати.  
Хай Господь із неба  
Святою рукою  
Всі блага дарує  
Для щастя й спокою.  
Нехай осипає  
Своєю любов'ю,  
Ісусик маленький  
Дарує здоров'я.  
А Божий Ангелик  
Зігріє серденько,  
Заступить від злого  
Дитину маленьку.  
А ми, хоч далеко,  
Та просимо Бога,  
Щоб легшою була  
Життєва дорога!

16.01.2021.

### **МАТУСИНА ВИШИВАНКА**

Одягну я свою вишиванку,  
Яку вишивала мама мені.  
Голка звечора аж до світанку  
Не давала спочинку всі дні.  
Хрестик до хрестика злились  
У прекрасний український узор,  
Нитка легко на канві стелилась,  
Наче долю писала для двох.

Вишивали матуся багато  
Для сусідів, дітей і подруг.  
Я вдягну вишиванку на свято –  
Ніжну працю матусиних рук.  
У ній буду я дуже щаслива:  
Тут і святість, і доброта,  
Гріє серце і душу не сила,  
А матусиних рук теплота.

20.05.2021.

### ЦЯ ЗУСТРІЧ – МІСТОК ЄДНАННЯ

*Брату Василеві присвячується*

Роки пройшли... Доросла стала Іра.  
І ви зустрілись...батько і дочка.  
І в обійми кинулась несміло,  
Сплелись в поцілунку ваші почуття.  
Роки розлуки посріблили скроні,  
Вже внучата щебечуть малі.  
Все життя біля серця в кишені  
Фотознімок носив при собі,  
На якому усміхнені личка,  
Двох красунь оченята ясні.  
Як хотілось мені, щоби близько  
Ви зі мною були, як тоді!  
Вже зім'явся той знімок доволі,  
Він зі мною бував там, де я.  
Як же щиро я дякую долі,  
Що вернула мене до нового життя.  
Все склалося ураз воедино:  
Біль втрати й змарнований час.

У думках щохвилини я лину,  
Рідні діти, в Залип'я до Вас!  
Розумію й признатися важко —  
Час розставить всі крапки над «і».  
Слів не треба — це рідний ваш батько,  
Із роками він чуть посивів.  
Та тепер він ожив, наче знову  
Повернувся в минулий той час,  
Як з поїздки вертався додому,  
І як балував він тоді вас.  
Утрачений час не вернути —  
Багато води утекло,  
А я все не можу забути  
Донечок рідних й Залип'я село.  
Все минуло, лиш пам'ять лишила  
Щось трохи добре, а щось, може, зле,  
А сьогодні ми знов поріднились,  
Хай через роки — дякую Богу за це!

15.08.2020.

### У ЗАМУЛИНЦЯХ ХРАМ

У Замулинцях храм, у Замулинцях храм!  
І пам'ять гортає сторінки.

У Замулинцях храм, у Замулинцях храм!  
Ми з сім'єю йдемо до родинки.

У Замулинцях храм, у Замулинцях храм!  
Ми натішитись з братом не можем.  
У Замулинцях храм, у Замулинцях храм!  
Що з сестричками гратися зможем.

У Замулинцях храм, у Замулинцях храм!  
Тетка пишно столи накриває.  
У Замулинцях храм, у Замулинцях храм!  
Для дітей краще свята немає.

У Замулинцях храм, у Замулинцях храм!  
Ми смаколики з братом куштуєм.  
У Замулинцях храм, у Замулинцях храм!  
Ми з батьками додому прямуєм.

У Замулинцях храм, у Замулинцях храм!  
Давно вуйка і тети немає.  
У Замулинцях храм, у Замулинцях храм!  
Там ніхто уже нас не чекає.

У Замулинцях храм, у Замулинцях храм!  
Люди з церкви ідуть із гостями.  
У Замулинцях храм, у Замулинцях храм!  
Серед них вже немає ні тата, ні мами.

23.05.2021.

**ПРИСВЯТА МАМОЧЦІ**

*(Посмертно)*

Літа вплелися в пасмо сивини,  
І радість із журбою обнялись навечно.  
Дивитесь на мене, мамо, зі стіни,  
Усміхнене, щасливе й ніжне в Вас обличчя.  
Здається, губи ворухнуться враз,  
І скажете розумне й миле слово:  
«Ти материнський збережи наказ —  
Люби людей і рідну нашу мову!  
Не забувай молитися щодня  
І дякувати Богу щогодинно,  
Без Нього ми безсилі й навіть дня  
Прожити ми не можемо, дитино!  
Коли тобі важко, себе ти не муч,  
Стежину до Бога топчи без упинку,  
Від щастя твого віднайде Господь ключ.  
Витри сльози, не плач, моя рідна кровинко!»  
Я здригнулася вмить, щось у серці щемить,  
Й ніби зі сну повернулася якого,  
А реальність важка, рана душу ятрить  
І не лишить байдужим нікого.  
День народження в Вас, рідна мамко моя!  
Вже посмертно я Вас привітаю.  
Рік минув, як Вас з нами нема,  
А я й досі на Вас ще чекаю.  
Чекаю...  
Люблю, пам'ятаю, молюсь і споминаю.

27.09.2021.

**ДО РОСІЯН**

Почуйте мене, росіяни,  
Почуйте мене, москалі!  
Ніколи не будуть рабами  
Народи моєї землі.  
Принижень хоча зазнавали  
Й топтала навалом орда —  
Завжди проти ката вставала  
Країна моя дорога.  
А ще називали «братами»  
Москальську гидоту оту,  
Ніколи я вам, росіяни,  
Ви чуєте?! Вам не прощу!!!  
За знищені й спалені села,  
За вбивство маленьких дітей...  
Скінчилось життя в вас веселе —  
Урвався терпець у людей!  
За Суми і Бучу, Чернігів і Харків,  
Херсон, Маріуполь, Донбас...  
Нелюди кляті, вража гидото,  
Ми знайдемо управу на вас!  
Прокляті будьте навіки,  
Дохніть у нас на полях.  
На мозок усі ви каліки,  
До пекла — один у вас шлях!

18.03.2022.

**ГЕРОЯМ «АЗОВСТАЛІ» - 29.07.2022**

*57 душ полетіло у небо...*

Оленівка... Аж страшно уявити,  
Що пережили люди наші ці.  
Не можемо ми цього їм простити:  
Рашистам, нелюдам, убивцям, мерзоті.  
Азовці! Воїни! Сини наші й батьки!  
Ви пекло пройшли в «Азовсталі»,  
Над Вами знущались убивці й кати,  
Та цього їм було замало —  
Дорогу Голгофи прийшлося Вам пройти!  
Змішалось все воєдино:  
Крики, стогін, що рвались з грудей,  
В чорнім вогні Україна  
Не порятує вже своїх дітей.  
Полум'я всіх охопило відразу,  
Зникла надія у їхніх очах,  
Всі зрозуміли, що по наказу  
Помремо, і зник в усіх страх.  
Люди! Дорослі і діти!  
Усі, хто живе на Землі!  
Пам'ятайте «азовців» і їх заповіти,  
Женіть всяку нечисть  
Й свого не віддайте Ви клятій орді!

31.07.2022.

### З УКРАЇНОЮ В СЕРЦІ

Україно, найкраща, єдина!  
В якій виросла я з немовляти,  
Де рідненька матуся навчили  
По-українськи мене розмовляти.  
Де роса мені ноги вмивала,  
А сонечко пестило щічки,  
Щоб здоровою я виростала,  
То я бігла купатись до річки.  
Україно, моя рідна мати!  
Скільки б років мені не було,  
Я завжди повертаюсь до хати,  
У найкраще й любиме село.  
Саме звідси я вийшла між люди,  
Саме тут я кувала броню,  
Я ніколи тебе не забуду,  
Таку рідну й до болю сумну.  
Мою славу в світах Україну,  
Що з дитинства у серці живеш,  
І мову твою солов'їну,  
Я пишаюсь тобою без меж.  
Я не хочу писати сумного  
Й додавати не хочу жалю.  
Україну мою калинову  
По-українськи сердечно люблю!

24.08.2022.

## **НЕ ВБИВАЙТЕ МОГО БРАТА**

Не вбивайте мого брата,  
Він рідний у мене один,  
Без нього сумна наша хата,  
Єдиний у мами він син.  
Невже в вас немає нічого святого —  
Батьків, матерів і сестер?  
Побійтесь ви суду людського,  
А Божого бійтесь уже і тепер!  
Мій брат не чекав до останку,  
Поки повістку йому принесуть,  
Ще з самого ранку і на світанку  
Пролягла в військкомат його путь.  
А зараз мій братчик єдиний  
(І з ним таких безліч, як він)  
Стоять на посту України —  
Боронять об'єкт він снарядів і мін.

16.07.2022.

## **ПРИВІТАННЯ ДЛЯ ВАСИЛІВ**

З покоління в покоління  
Переходить це ім'я  
І не зраджує коріння  
Славних прадідів слова.  
Діда, брата і синочка  
Нарекли іменням цим.  
Тому баба, внучка й дочка  
Діточок назвали ним.  
Це ім'я в нашій оселі  
Ушановує весь рід,  
Бо його саме носили  
Брат, синочок і наш дід.  
Це ім'я просте, звичайне,

Хоч величне і святе.  
«Цар, володар» означає  
Й ворогів з лица змете.  
Ви, напевно, здогадались,  
Що то йдеться про ім'я,  
Ні на мить не сумнівались —  
Мова йде про Василя.  
В переддень величний свята  
Всіх вітаю Василів.  
Привітань й добра багато  
Зичу щирих, мирних днів!

14.01.2023.

### ПРАПОР УКРАЇНИ

Розказував мені дідусь  
Як я була маленька,  
Що синьо-жовтий стяг —  
То державний символ  
України-неньки.  
За нього, моя внучко,  
Гинули люди в боях —  
Нелегкий в Україні  
До волі був той шлях.  
За нього переслідували  
Сміливців москалі,  
В землянках хоронили  
Стяг рідної землі.  
В стяг тіло обгортали  
І так ішли у бій,  
За нього віддавали  
Життя землі святій.  
Із ним не розлучались  
В найважчії часи,  
Той прапор цілували,  
Присягу даючи.

Цей символ України  
На них у скрині клали,  
Щоб вороги зненацька  
За нього не карали.  
Боялись, стереглися,  
Та не відступали,  
А як було «спекотно»,  
З рук в руки подавали.  
Боялися, ховались,  
Святиню берегли,  
Багато в нас героїв  
За неї полягли.  
Учися, внучко мила,  
Люби свій рідний край  
І ці слова пророчі  
Навік запам'ятай.  
Я того не діждуся,  
Бо я уже старий,  
Та вірю — Україна  
Підніме стяг святий.  
Ти поки ще маленька,  
Але ти підростеш  
І вільну Україну  
Ти побудуєш теж.  
У ній ти будеш жити  
Без горя і біди,  
Під стягом синьо-жовтим,  
І так буде завжди!  
Роки йшли за роками,  
Стала доросла я,  
І дійсністю вже стали  
Пророчі ті слова.  
Збулись слова пророчі  
Старого дідуся —  
Під синьо-жовтим стягом  
Тепер планета вся?

21.08.2022.

СПОГАДИ ХЛОПЧИКА ДАНІ  
З ХЕРСОНА

*Присвячую Данилу,  
який проживав у мене вдома*

Мама поспіхом речі збирає,  
Ми одягаємось вмить,  
А братик кричить-волає:  
«Мамочко! Місто наше горить!».  
Градами збиті квартали,  
Все змішалось з землею вщерть...  
Росії завжди було мало —  
До України прийшла по смерть.  
А гради б'ють, не вщухають,  
Кулями свище вітер,  
Крики, стогін і плач лунає,  
Гинуть маленькі діти...  
Он сусідній будинок,  
В полум'ї чути крик:  
«Рятуйте мою дитину!»  
І раптом голос стих...  
Мамо, мамочко, швидше,  
Рятуємось, поки живі!  
Ворог живими не лишить —  
Рятуймося ми самі.  
Бо тато наш далеко —  
Хоронить морські рубежі.  
Повернувся сумний лелека,  
Весь темний, наче в іржі.  
Їдемо з рідного міста,  
Де гралися й вирости ми,  
Ще гірше ката-фашиста  
Бомбили його вороги.  
Страх, розпач і сльози...  
А мама тисне педаль,  
Надворі сильні морози,

Дим, полум'я і печаль.  
Дуже важко все те розказати,  
Неначе жохливий сон.  
Сльози в очах у брата...  
Градами били Херсон.

16.03.2022.

## УКРАЇНА – ЦЕ МОЯ ЗЕМЛЯ

*Кубишеву Максимові присвячується*

У мене сестра у росії,  
Далеко від мене живе.  
А я покладав всі надії —  
Вона зрозуміє мене.  
Та марно я так сподівався,  
Не чує вона моїх слів.  
Я з нею давно розпрощався  
І жив так, як сам розумів.  
А доля звела в Коломию,  
В військову частину попав,  
Зустрів я кохану Надію —  
З українкою життя пов'язав.  
Ми жили і чесно трудилися,  
Будинок звели від нуля,  
Двом синочкам раділи й молились,  
І щасливою була сім'я.  
Двадцять вісім років живу в Україні,  
Це чудова карпатська земля,  
Та серце болить мене нині  
За виродків злих із кремля.  
Я сьогодні з тобою, Україно,  
Добровольцем пішов в військкомат,  
І ніколи не думав, родину,  
Що для вас я візьму автомат.  
Я не зраджував людям ніколи

І чесно живу на землі,  
Хоч тоді ще російської мови  
Учили мене вчителі.  
У росії я жив й народився,  
І живе там моя ще рідня,  
На україночці я оженився  
Й докоряли мені цим щодня.  
Ні! Я не зрадник! Я — патріот!  
У Замулинцях я прижився,  
Хоч рідні кажуть, що я «не тот»,  
Та що б вони там не казали,  
Україна — це моя земля!  
Тут діти мої виростили  
Й училися правди у Кобзаря.  
Я йду захищати тебе, Україно,  
І запевняю, що я не сам.  
Буду битися я до загину,  
А ворогам тебе не віддам!

31.03.2022.

### **«БРАТАМ» РОСІЯНАМ**

Називаєте нас ви хохлами,  
А мені все одно, а в тім —  
Все зло, що прийшло із вами,  
Повернеться скоро в ваш дім.  
Малоросами нас називаєте,  
Яке тільки на нас клеймо  
Усі вішаєте і сподіваєтесь,  
Щоб похвалило вас воно.  
А воно сидить десь у бункері  
І накази дає звідтіля,  
Проваліться усі ви в тім бункері  
Й на дні моря шукайте «царя»!  
А від слова «бандерівець» труситесь,

Хоч не знаєте, ким він був.  
Ви лякаєтесь, зі злості біситесь,  
Його дух кожен із нас відчув.  
А від слова «бандерівець» заїкаєтесь,  
Хоч не знаєте його суть.  
Зі злості біситесь і лякаєтесь,  
Звідки в серці у вас така лють?  
Та тому, що вся інформація  
Перекручена на свій лад.  
Я не знаю, що ви за нація?  
Святе з грішним змішали підряд!

01.04.2022.

### **ПЕРЕМОГА БУДЕ ЗА НАМИ**

Перемога прийде неодмінно,  
Й настане омріяний час,  
Усміхнеться моя Україна  
Героям і кожному з нас.  
А посмішок в неї багато  
Сіятимуть з радісних уст,  
Радітимуть очі маляти  
Й матусі щасливій всміхнуться.  
Зашугані були віками,  
Не знали свободі ціни,  
А нас називали «братами»  
Ці нелюди кляті з москви.  
Та ми вже тепер зрозуміли,  
На що вони здатні, «брати»,  
Де гірше хижого звіра  
З війною до нас ви прийшли.  
Ви думали Київ узяти  
За три дні і буде кінець.  
Ми вміємо себе захищати  
І битися будем на смерть.

Перемога прийде неодмінно,  
Й цвістимуть в країні сади.  
Я вірю: моя Україна  
Розквітне й так буде завжди!

22.04.2022.

### МАМИНА ПИСАНКА

Писанка-яєчко у руках у мами  
Грає-виграває чудо-кольорами,  
Міниться, сміється й мені душу гріє,  
Бо в руках у мами писанка ясніє.  
В неї вона вклала душу і серденько  
І за це вклоняюсь мамочці низенько.  
За життя-стежини узорами вкриті —  
Мамочку рідненьку згадую щомиті.  
Як вона писала писанки ночами  
Й узори стелила, ніби килимами.  
Там було і сонце, і земля родюча,  
І, звичайно, паска духмяна й пахуча.  
І штерночка-квіти, що вились без краю,  
І гілки вербові, і листя розмаю,  
І церкви дзвіниця вгорі із хрестами...  
Писали узори ці рученьки мами.  
Їй доля стелилась, немов писанками:  
То білі, то темні полоски рядами.  
А вона, як належне, приймала від Бога  
І, як писанка, була життєва дорога.

11.04.2023.

## **ЗАЦВІВ БУЗОК**

*Пам'яті моєї матусі присвячую*

Зацвів бузок на нашому подвір'ї,  
Що посадили мама навесні.  
Великі грона фіолетові і білі,  
Як мама ніжно посміхаються мені.  
У них я бачу щиру душу мами  
І очі ті, що наймиліші в світі,  
І ніжний колір фіолету барви,  
І руки, що уміли пестити і гріти.  
Зацвів бузок на нашому подвір'ї  
І звеселив нам клумбу квіточками.  
Прийшла весна у білому цвітінні,  
На жаль, немає з нами тільки мами.

25.05.2023.

## **МОЇ СПОГАДИ**

Люблю я дивитись на вправну роботу,  
Як татові руки творять позолоту,  
А потім із неї вмілими руками  
Виплітають кошик, той, що з писанками.  
Покладемо в нього паску і яєчко,  
І хрін зелененький, і шинку скраєчку,  
І плесканку з сиру святкову, духмяну,  
В яку вклали душу при випічці мама.  
А як ми із братом Великдень чекали —  
Всі куточки в хаті удвох прибирали.  
Та роки минули й незчулися ми,  
Як дорослими стали із братом людьми.  
Відійшли у вічність наші мама й тато,  
Доля розлучила удвох нас із братом.  
Він живе у центрі України-неньки,

А я залишилась у селі рідненькім.  
Як ми у дитинстві з ним бешкетували,  
А тепер за зустріч усе би віддали.  
Як люблю я Васю і горджуся братом,  
Бо він Україну пішов захищати.  
Піду на могилки і батькам вклонюся  
І розкажу рідним, як я ним горджуся.  
Нехай не героєм, хай лиш рядовим,  
Захищає спокій Ваш рідненький син.  
А я прошу Бога і Йому молюся,  
Щоби Ваш синочок живим повернувся,  
Щоби знов розквітла Україна-мати,  
Щоб ніхто на неї не смів зазіхати!

18.04.2023.

### **СПІШУ ДО МАМИ НА МОГИЛУ**

До мамочки треба піти  
І усе їй одній розказати,  
Як в 58 (п'ятдесят вісім) Ваш син  
Із руснею пішов воювати.  
Як у черзі він довго чекав,  
За повісткою, щоби вручили,  
Як полегшено врешті зітхав,  
Що нарешті він йде в Збройні сили.  
Як із трепетом ніс у руках  
Папірець, що багато він значив,  
Ніжно хрестика він цілував,  
Що дістався від діда в юнацтві.  
Як той хрестик в воєнні роки  
Життя врятував дідусеві,  
Ще маленькою мама моя,  
Прощаючись, дала на шию.  
А дідусь всю війну пригортав  
Ту святиню, що донечка дала,  
Ручок дотик в бою відчував,

І святиня його рятувала.  
Він у мріях на зустріч чекав,  
І дитина у Бога благала,  
Щоби татко з війни повертав —  
Вся родина на нього чекала.  
І нарешті зустрілись вони:  
Фронтовик зі своєю дочкою.  
Й до сьогодні вони зберегли  
Отой хрестик, що пахнув війною.  
А тепер цей святий оберіг  
Мого братика теж захищає,  
Бо вернувся з далеких доріг  
І силу від Бога він має.  
Вже немає в живих дідуся  
І мамуся уже за межею,  
А хрестик — святий оберіг —  
Це пам'ять й зв'язок із ріднею.

27.09.2023.

День народження мами.

### **ВІТАННЯ ДЛЯ ІРИНИ КОЗОВОЇ**

*(З нагоди Дня народження)*

Сучасна красуня і донечка мила,  
Прекрасна дружина й матуся для сина,  
А яка привітна і щира душею!  
Розрадити вміє і всім добре з нею.  
Ти чудовий фахівець в себе на роботі,  
А дні швидко так летять в клопотах, в турботі.  
Ще, здається, донедавна гралася, сміялась  
І незчулася, Іринко, як доросла стала.  
Ти людина, працьовита, культурна і скромна,  
Тому тебе поважають всі сусіди й дома,  
А сьогодні від душі щиро я вітаю  
І найкращі побажання тобі посилаю.  
Щоби щастя ти черпала, мов з криниці воду,

А люди щоб поважали й мали насолоду  
Від зустрічі із тобою і від спілкування,  
А ти щоби завмирала в щасті від кохання!  
Миру тобі і Господньої ласки!

17.08.2023.

**ВІТАННЯ СВІТЛАНІ ЯКУБ'ЯК**

*(3 нагоди Дня народження)*

Світланко, сестричко, вітаю!  
І найкращі побажання тобі посилаю.  
Щоби все тобі в житті  
Завжди удавалось,  
Щоб сонечко в хмурі дні  
Тобі посміхалось.  
А ще зичу я здоров'я,  
Океан любові,  
Щоб у ній ти потонула  
Разом з головою.  
Море усмішок щасливих,  
Доленьки від Бога,  
Щоби тебе оминали  
Смуток і тривога.  
Щоби ти у нас завжди  
Була всюди в формі,  
Щоби тиск не піднімався  
І було все в нормі.  
Дякую тобі, сестричко,  
За відкриту душу,  
За тяжку щоденну працю  
Признатися мушу.  
І дякую я Богові  
За тебе, рідненька,  
Що ти в мене така є,  
Моя дорогенька!

18.08.2023.

**ВІТАННЯ МАРІЇ КОРБУТЯК**

*(З нагоди Дня народження)*

Нехай у Вашому житті  
Буде все, як в казці :  
Здійсняться мрії Ваші всі,  
Фея дарує щастя.  
Щоб повні пригорщі його  
Ви черпали усюди,  
У келиху терпке вино  
Щоб смакували губи.  
Щоби все Вам у житті  
Завжди удавалось,  
Щоб фортуна тільки Вам  
Щодня посміхалась.  
Нехай Всевишній посилає  
Букети радості для Вас,  
А добра доля хай дарує  
Любов, здоров'я повсякчас!  
Щоб Вам легко працювалось  
З нами в колективі.  
Позитиву, енергії  
Вам і всій родині!

19.08.2023.

**НЕБЕСНИЙ ЗАХИСТ СИНОВІ**

Мій Василько ходить —  
Господь Бог за ним,  
А поруч йде Ангел  
З синочком моїм.  
Разом з ними Мати  
Свята іде  
І шепче молитву,  
Яка вбереже  
Від ворога злого

І підлих людей,  
Від ока лихого  
Й не зрадить ніде.  
Святим омофором,  
Я вірю, Вона  
Закриє синочка,  
Як буде біда.  
В той час буде поруч  
Вона з Васильком  
І краще за мене  
Зігріє теплом.  
Тепло материнське  
Й любов ту святу  
Вона перелле  
У дитину мою.  
Ангел-охоронець!  
Білими крильми  
З небесних віконць  
СИНА обійми.  
Сильним будь для нього  
В час випробувань —  
Стань наперед нього  
Швидко й без вагань.  
Господи Всевишній!  
СИНА вбережи!  
В час такий непевний  
Ти допоможи.  
Я Тебе благаю,  
З молитвою лину  
Й офіру складаю  
За свою дитину.

27.06.2023.

**ЖЕРТВАМ ДНІПРА  
(14.01.2023)**

Болить мені за вас, дніпрянни,  
Пече і ниє, і ятрить.  
Ще донедавна кликав: «Мамо!»,  
І все погасло в одну мить.  
Ці безсердечні, знахабнілі  
Клятущі виродки з москви,  
Бодай усі ви онімили,  
Нащадки клятої орди!  
Як з-під завалів рятувати  
Всі кинулися земляків,  
Як довелося витягати  
Мертві тіла з уламків тих.  
Як, розгрібаючи завалля,  
В обіймах два тіла знайшли.  
Котіться, орки, ви в провалля,  
Гоніть до своєї москви.  
І кров'ю облилося серце,  
Як батько дочку обійняв,  
Він пригорнув її до серця  
І вічним у тій позі став.  
Як ще недавно ви сміялись  
Й колядки лилися із уст,  
Та все раптово обірвалось —  
Удар...Ракета...Прах і хруст!..  
Дуже важко про це говорити,  
Як погинули люди в ту мить,  
А хто ще лишився там жити,  
Душа, мов з «могили» кричить.  
Надія є, бо крики чути,  
Глухі, німі хрипи людей.  
О Боже! Поможи добути  
Із-під завалів тих людей.  
Болить мені за вас, дніпрянни,  
Біль не вщухає ні на мить.

Хтось ще спішив в гості до мами,  
А мама мертва вже лежить.  
А хтось сестру хотів обняти,  
Чи братика поцілувать,  
А тут прийшлось всю ніч не спати –  
Людей з завалів рятувать.  
А хтось закоханий, щасливий  
Чекав, щоб під вінець піти,  
Та кат жорстокий, юродивий  
З лиця землі прийшов змести.  
А хтось у лоні немовлятко  
Носив, щоби продовжить рід.  
Щасливим був й радів би татко,  
Який пішов давно на Схід.  
Болить мені за вас, дніпряни,  
Болить мені за вас душа,  
Що в одну мить всіх вас не стане  
І заберуть вас небеса.  
Чи думали, що не діждете  
Води напитись Йордану?  
Не сподівались, що ракета  
Влучить в будинок по Дніпру.  
Та ворог лютий і жорстокий  
Убив надію і людей –  
Пропала мрія, зник той спокій,  
Трощив дорослих і дітей.  
Шум, стогін і крик воедино  
Злилися воланням до Бога:  
«Почуй нас, Всевишній, й змилосердися  
Коли вже буде ота перемога?  
Прости нам провини, ми просимо щиро  
І каємось Трійці святій,  
Порадуй нас спокоєм, щастям і миром  
У рідній Україні моїй!».

16.01.2023.

## **НЕ ДЛЯ ВІЙНИ РОСТИЛИ МИ СИНІВ**

Не для війни ростили ми синів  
І не для того, щоб їх убивали.  
Ласкаві посмішки й молитви матерів  
В холодних бліндажах їх в стужу зігрівали.  
Не для війни ростили ми синів  
І не для того, щоб із них знущались.  
Та ворог градами дітей наших зустрів...  
Ой, як же мужньо вони відбивались!  
Не для війни ростили ми синів,  
Не для полону, щоб їх забирали,  
Щоб в 19 син мій посивів,  
Як друга на шматочки розірвало.  
А ще, коли вони в село зайшли,  
Де окуповане було вже ворогами,  
Як закатовану дитину віднайшли,  
Що мордували на очах у мами.  
Не для війни ростили ми синів,  
Ми душу й серце в них своє вкладали.  
Виховували, вчили, хто як вмів,  
Щоб на життя їх огки посягали?  
Ні!!! Не для війни ростили ми синів!  
Московська нечисть! Забирайся додому!  
Ніхто сюди вас й близько не просив —  
Не буде щастя вам на горі вселюдському!  
Ви на віки лишили чорний слід,  
У душах матерів ненависть запалили.  
Не для війни ростили ми синів,  
Але для того, щоби в мирі жили!

15.02.2023.

**ВІРШ-ВІДПОВІДЬ ВОЇНА-ЗАХИСНИКА  
РОСТИСЛАВА ІВАНИЧУКА І МОГО УЧНЯ**

Не для війни росли Ви синів,  
Ви душі свої в нас вкладали,  
Та полчища заклятих ворогів  
Прийшли і землі наші сплюндрували!  
Не для війни росли Ви синів,  
Ви вчили нас в любові й мирі жити,  
Та тисячі обірваних життів  
Нас змусили до війська лав вступити.  
Не для війни росли Ви синів,  
Та рідну землю треба відстояти!  
Молитви й сльози наших матерів  
Дають нам силу не здаватись.  
До краю рідного любов  
Ви нам з колиски прививали,  
Прийшла війна, і закипіла кров!  
Ми стали в стрій і зброю в руки взяли.  
Нам доля випала гірка,  
І мусимо закінчити почате,  
Щоб нашим дітям в спадок  
Не залишилась війна,  
Ми нищим ворога завзято!  
Голови, вкриті попелом боїв,  
Який ніколи вже не змити,  
Та чисті душі у Ваших синів,  
І внуків Ваших в мирі будемо ростити!

16.02.2023.

**Я ЩИТОМ НЕ ХОЧУ  
ПРИКРИВАТИСЬ**

*(Вірш, написаний  
моїм синочком Васильком)*

Я щитом не хочу прикриватись  
Від уламків вражого списа.  
Я хочу вільно жити й розвиватись,  
Із вірою дивившись в небеса...  
І не буду я коритися чужому  
Ворожому нагану у руці,  
Бо краще битися, аніж потому  
Жалкувать, ставши рабами у кінці.  
Ми дуже різні. Ми інакші.  
Ти світу брешеш, дивлячись у очі,  
Землю мою на шмаття роздираєш  
І звинуватити мене у цьому хочеш.  
Ти окупант. Ти вбивця, кат. Мордва ти.  
Та я не жертва. І затям урок:  
Ніхто не дав тобі права народу плюндрувати,  
І знай, що першим я натисну на курок.  
Ти відчував свою безкарність на болотах.  
Тут інші люди. Я не раб, як ти.  
Тому тікай. Тікай, допоки  
Ти маєш шанс своїми силами втекти.  
Розплата близько. Вона стукає у двері.  
І відвернуть її тобі не до снаги.  
А поки що – війна, почата люцифером,  
Зі мною ж – Господь Бог. Тому ми вороги.

03.03.2023.

### Я НЕ МОЖУ ПРОСТО НЕ ПИСАТИ

Я не можу просто не писати  
Те, що бачу, чую, чим живу.  
Я не можу осторонь стояти,  
Як оббріхують все те, що я ціню.  
Як у очі дивляться цинічно  
І гірку неправду тобі ллють.  
Я не з тих, що схилюсь так магічно  
Нести поміж люди різну каламуть.  
Я горою стару за правдиве,  
Хоч маленьке і гірке слівце,  
І до скону битимусь щосили  
З тими, хто неправдою живе.  
Хто у очі світить, наче зірка,  
Лиш відвернешся, а то зовсім не те.  
Й за таких буває дуже гірко,  
Бо не знають, що таке святе.  
Те зернятко правди у серденьку,  
Що посіяли ще змалечку батьки,  
Хоч воно ще крихітне й маленьке —  
Колоском повинно прорости!  
Ті зернятка здавна я збирала  
І збрала гору чималу,  
А тепер у жменях роздавала  
Те, чим жила і тепер живу.  
Не терпіла зради і обману,  
Не люблю цинізму і брехні,  
Я за правду на коліна стану  
І за неї битимусь в борні.  
Я не з тими, що на пів дороги  
Зупиняються і далі вже не йдуть,  
З ними нам розходяться дороги —  
Я за тих, що до мети ідуть!

15.03.2023.  
Ніч. 4 година.

**БРАТУ ВАСИЛЕВІ**

*(З нагоди Дня народження)*

Дорогий братику!  
Щиро вітаю Тебе з Днем народження!  
Побажати я хочу багато:  
Щоб частіше вертався до рідної хати,  
Щоб здоров'я міцне Ти мав,  
Щоб завжди мріяв, радів, кохав.  
Як закінчиться клята війна,  
То ми вип'єм з Тобою до дна,  
А тепер у фейсбуці вітаю,  
Перемоги і миру бажаю!  
Люблю і завжди чекаю!

27.04.2023.

**ПРОСЬБА МАТЕРІ ДЛЯ СИНА**

Старенька жінка у дверях при вході  
Щиро молилась й руку протягла,  
Благальним голосом просила допомоги  
І зім'яту гривню у руці стисла.  
В очах мелькали люди, перехожі,  
Спішили хто куди в ранковий час,  
Ніби не бачили при церковнім вході  
Худеньку руку, що тяглась до вас.  
Ніколи не тягнула б, бо несила  
Ловити докір в поглядах людей,  
Щоденно працювала і ростила сина,  
Мій погляд зупинивсь біля дверей.  
У розпачі просила допомоги  
І плакала, й благала: «Не судіть!  
Із постелі поставити на ноги  
Мені синочка, люди, допоможіть!».  
Та всі минали жінку біля входу,  
Тільки питали, що то за біда,

Що в таку слякоть і в таку негоду  
Стоїть навколішки вона щодня.  
Та раптом сонце ясно засвітило,  
Промінчик освітив жінці лице,  
Їй, мабуть, про таке й у сні не снилось,  
Що дякувати Богу буде за оце.  
Маленька постать миттю зупинилась,  
Перехрестилась й руку протягла —  
У кулачку купюри не містились...  
«Для сина Вашого ці гроші берегла!  
Я довго заощадження збирала,  
На найновіший марки телефон».  
Я скільки йшла — не плакала, ридала  
Старенька жіночка при вході в храм.  
Дитяче серденько розчулилось до краю,  
Воно бажало тільки лиш добра:  
«Нехай Господь Вам сина ізціляє,  
А я піду! Бо вже мені пора!».  
І зникла дівчинка у голубому платті,  
Немов Ангелик, що Ісус послав.  
Щаслива повернулася до хати,  
А в хаті — сам Господь витав.  
Зцілив Він у хаті старенької сина,  
Любов'ю і щастям Він їх обігрів.  
Рятують не гроші, а віра єдина,  
Яку шле Господь для таких матерів.

02.08.2021.

**МОЇЙ УКРАЇНІ**

Україно! Люба ненько!  
Багата й прекрасна,  
Тому ти завжди в борні  
Боролась за щастя.  
Тебе били, розпинали,  
Рота закривали  
І вішали на гаки,  
Мову відбирали.  
Спотикалась і падала  
Й знову підводилась,  
Розхристана, скривавлена  
З руїн підносилась.  
На красу твою чудову  
Здавна зазіхали,  
Моск@льнота і татари  
Тебе роздирали.  
Але ти все витерпіла,  
Кулаки стиснула  
І страждала, і плакала,  
Та не похитнулась.  
І тепер у тебе шрами  
Кровцею стікають,  
А у грудях болить рана  
І не заживає.  
А ти шрами зарубцюєш,  
Рана загоїться,  
І настане мир в країні,  
Лиш, люди, моліться!  
Твої шрами позникають,  
Рани загояться.  
Нехай в світі усі знають:  
«Буде й у нас Щастя!»

28.06.2023.

### СОН СОЛДАТА

Заснув солдат у полі після бою,  
Знеможений, весь в шрамах й синяках,  
І сниться сон українському Герою,  
Що його Ангел виніс на руках.  
І пригорнув так міцно біля себе,  
У вушко шепнув і таке сказав:  
«Де було найважче, то за тебе  
Свої я білі крила підставляв».  
Бій був жорстокий, гинули Герої,  
І ангели літали серед них.  
Кров лилася невпинною рікою,  
Кричали «мертві» тут, серед живих.  
І хтось так ніжно взяв мене на руки  
І тихо мовив: «Ти іще живи!» —  
Він взяв на себе страшні мої муки  
І полетів з кривавими крильми.

18.06.2023.

**НЕ СПІШИ, ОСЕНЕ**

Відлетіли весни,  
Відшуміло літо.  
На порозі осінь,  
Загадково вмига  
Срібними дощами —  
Крапельками з неба.  
Почекай ще трішки,  
Не спіши, не треба!  
Я ще хочу в весну,  
Я так прагну літа,  
Я ще хочу трішки  
З ними порадіти.  
Не влітай у коси  
Посріблені літа —  
Виміряю ними  
Все, що пережито.  
Почекай ще трішки,  
Не спіши, подруго,  
Тут я молодію  
Й залишаю тугу.  
Тут я повертаюсь  
У казкову юність,  
У роки найкращі,  
У дівочу вірність.  
Не спіши, кохана,  
Не веди стежками,  
Від яких сивіє  
Волосся з роками.  
Ще побудьмо в літі,  
Вдихнім в повні груди,  
Бо такого щастя  
Вже в житті не буде.  
Ще побудьмо в літі,  
Така гарна днина.

Нічого не вдієм —  
Осінь за плечима.

17.06.2023.

### **УСЕ БУДЕ ДОБРЕ**

*(Сестрі Богдані в день операції)*

Богданко! Сестричко! Тримайся!  
Лиш на Бога надія одна.  
Я прошу тебе: «Не здавайся!  
А мужньо борись до кінця!».  
Я знаю: душею ти сильна  
І серце твоє бойове  
Уперто і впевнено б'ється,  
Бо бореться, вірить й живе!  
А Матінка Божа святим омофором  
У свято величне покрила тебе.  
Ангели на небі своїм дружним хором  
В Франківську в лікарні втішають тебе.  
Усе буде добре, ти станеш на ноги,  
Бог рани залічить, біда ця мине.  
Надійся на Бога й життя без тривоги  
Господь подарує щасливе, земне!

14.10.2022.

**ВІТАННЯ СИНОВІ НА ПЕРЕДОВУ**

*(На прохання мами Любові Котів  
для сина Ростислава)*

Дев'ять років сина виглядаю  
І не можу спати уночі,  
За Україну став, це добре знаю,  
Будьте прокляті ви, з@йди-русичі!  
День народження в тебе сьогодні!  
Дев'ять років і страх, і втома,  
Як же хочеться, рідний мій сину,  
Щоб десятий ти був уже дома.  
Щоб могла я тебе обійняти,  
Пригорнутись до рідних грудей,  
Як в дитинстві, тихенько сказати:  
«Ти — найкращий з-поміж людей!».  
Рідну землю Ростик захищає  
Від навалу клятої орди.  
До сих пір я Господа благаю,  
Щоб живим вернувся ти сюди!  
Цей маленький бліндаж і окопи  
До безтями нестерпно це все.  
Тут ніхто не сидить без роботи,  
Бо «Україна понад усе!».  
Ти на Сході, сину, від початку  
В найгарячіших точках «передка»,  
Я тебе вітаю і на згадку  
Прийми благословення від Христа.  
Нехай Господь тебе охороняє,  
Куди б не йшов і що б там не було,  
А Матір Божа силу посилає,  
Нехай іде від тебе усе зло.  
Нехай закрие святим офором  
У найтяжчий й небезпечний час,  
І ангели у небі дружним колом  
Крильми своїми заслоняють вас.

А я на Бога тільки уповаю,  
У молитвах проводжу всі ці дні,  
А ти, мій сину, виживеш, я знаю,  
І ще всміхнешся весело мені.

25.06.2023.

PS. Ти думав, лютий враже,  
Що стане тут руїна.  
З такими, як наш «Ростик»,  
«Все буде Україна!».

### **УКРАЇНА РОЗПРАВИТЬ ВІТРИЛА**

Україна розправить вітрила,  
Настане омріяний час,  
Господь подарує їй крила,  
Якими закриє всіх нас.

Де зникнуть усі злодіяння,  
Не буде печалі й біди.  
Я вірю: мої сподівання  
Здійсняться й так буде завжди!

Ще заколоситься нива,  
Дозріють у полі хліба,  
Ще буде Україна щаслива.  
А поки...іде боротьба.

16.03.2023.

Розділ II.

*Зі скрині незабут-  
ніх спогадів*



## МОЄ РІДНЕ СЕЛО

Моє рідне село, мій куточок єдиний,  
Де живу й народилася я,  
Не знайдете на всій Україні  
Кращого в світі села.

Манить річка й густі верболози,  
І пшениць золотаві поля,  
Скільки з'їздила світом – рідніше  
За Матіївці мої нема.

Має назву свою від Матія,  
І в історії знане воно:  
Саме тут виростає надія –  
Покоління майбутнє його.

Село моє – це наш ансамбль  
«Забута пісня» зветься,  
Це гумористи Жолобайли,  
Що із їх смішних творінь  
Й сам Савчук сміється.

Село моє – новенькі хати  
Й сади зелені біля них,  
Стежину вчилася я топтати  
Босоніж, граючись з дітьми.

Село моє – грайливий Прут  
І поле із хлібами,  
Тут люди-трударі живуть,  
Що славляться піснями.

Тут мудрість предків залягла,  
Історією диха...  
А я говорю «Отче наш»,  
Щоб Бог вберіг від лиха.

## **ПОСПИ, МОЯ ДОНЮ**

Зірочко ясна, сонечко світле,  
Донечко люба моя!  
Мов квіточка, личко розквітло,  
Всміхнулася доня і я.  
Пустун-промінець лоскоче за щоки  
І в очка ллє сяйвом ясним,  
А донечка спить, прокидатись не хоче,  
Голубі домальовує сни.  
Там фея чарівна і семеро гномів,  
Смішний Цибуліно і злий Карабас,  
А також Незнайко, всім дітям знайомий,  
І ніжна Еліза захоплює нас.  
Усе там, як в казці, так просто, так швидко,  
Що лиш захочеш, усе в тебе є,  
Та тільки проснешся – нічого не видно,  
І тихою річкою сон попливе.  
Спи, моя доню, хай сон цей казковий  
Дитинство тобі спом'яне,  
І стежку до школи, й мою колискову...  
Поспи, моя доню, хай ніщо не турбує тебе.  
30.11.1999.

## **ВСІ ЗАЙЧАТА В ЛІСІ ПОЗБІГАЛИСЯ**

Всі зайчата в лісі позбігалися  
Й під кущем ліщини заховалися  
Від зими холодної, злючої,  
Ще й до того, як їжак, колючої.  
А ви, зайчики, холоду не бійтеся,  
Лиш тепліше шубкою накрійтеся  
Та зігрійтеся в вушка й лапки,  
І біжіть до своєї мамки.  
Ваша мама вас нагодує,  
Приголубить і поцілує

І тоді буде тепло вам дуже,  
І до холоду буде байдуже.

04.12.1999.

### ДЯКУЮ, БОЖЕ...

Дякую, Боже, за ніжне колосся,  
Що сонечко пестить його.  
Невже все це сон, невже все здалося,  
Невже не побачу його?  
Дякую, Боже, за росяні ранки,  
За шепіт дзвінкий солов'я,  
Що разом із ним стрічкою світанки  
У маренні, в зоряних снах...  
Дякую, Боже, за зустріч казкову,  
За райський солодкий Едем,  
За людяність, щирість, відверту розмову,  
За серця збентежений щем.

1999р.

### ТИ НЕ ЖАЛІЙ...

Ти не жалій за пройденим життям,  
Дивись вперед й не трать намарно часу,  
Працюй, твори, а в правді віднайнеш  
І радість, і натхнення, і удачу.  
Ти не жалій за пройденим життям,  
Що не зумів прожити, як хотілось,  
Яскраву зірку в ньому запалив,  
Але вона чомусь не розгорілась.  
Але чому, питає хтось із нас,  
Та зірочка чимраз все потухає?  
За скоєні гріхи настав розплати час,  
І хтось за них ще відповісти має.

02.06.2004.

## **ПОСВЯТА ТАТОВІ ВІД ІННИ**

Пригорни мене, тату, до серця,  
Все міцніше мене пригорни,  
Та прошу, Ти на мене не сердся,  
Бо немає моєї вини,  
Що дороги життя розійшлися,  
Що розвіяв їх сивий туман,  
Бо в житті не завжди розберешся,  
Де є правда, де вічний обман.  
Що стежки поросли сон-травою,  
На які вже не ступите Ви,  
І забрали всі весни з собою,  
Які з мамою разом пройшли.  
В цілім світі розлучень багато,  
Де батьки розлучились з дітьми,  
Та чому мають діти страждати,  
Як зробили помилку батьки?  
Пригорни мене, любий мій тату,  
Все міцніше мене пригорни.  
Я плекаю надію крилату,  
Хоч вітер повіяв зими.

Липень 2004.

## **УЧИТЕЛЬСЬКА ДОЛЯ**

Учительську долю збагнути не можна,  
Вона і терниста, й доволі важка,  
І хай у серденьку дитиночка кожна  
Пронесе з собою вчителя ім'я.  
Іде до школи вулицею вчителька сива,  
Побіліли скроні, зморшки всіклись на чолі,  
Та в дитячих душах навік залишилися  
Розумні поради й уроки її.  
Її життя проходило у школі

Серед колег і галасу дітей,  
Ну а про себе піклувалась потім,  
Зате повага була від людей.  
Два сини-дубочки швидко виростили,  
Було тоді з ними клопотів чимало,  
Щоб гарно учились, розумними стали  
І частинку серця їм свого віддала.  
А яка щаслива й радісна була,  
Як невістка в хату з Русланом зайшла,  
Мов рідну дитину, прийняла Наталю  
І благословила їх на добру долю.  
Поможи їй, Боже, того дочекати,  
Щоби другу невісточку в хаті зустрічати.  
Вчитися в Одесу поїхали діти,  
Ніби і щаслива, можна б і радіти,  
Зате десь далеко, глибоко в душі,  
Біль приймає серце: «Як вони самі?».  
І не раз тихенько мама в самоті  
Тихо-тихо плаче, що далеко ви,  
Що важка розлука стала поміж вами,  
Ой як це нелегко, повірте, для мами.  
Вісточки щоднини виглядає мама:  
«Щось діти не пишуть, нема телеграми,  
Чи не захворіла Діанка маленька?» —  
І знов неспокійне в бабусі серденько.  
Материнське серце перешкод не знає,  
Швидко і рішуче рішення приймає,  
Важкі сумки зготувала і квиток купила  
Ольга Яківна на поїзд, на Одеський, сіла.  
Трохи там погостювала, вже вона і дома,  
Бо і тут за нею плачуть кури і корова.  
Ну а ще я, по-секрету, хочу вам сказати,  
Що син Руслан у п'ятницю  
Свій ювілей 30-тирічний  
Буде відзначати.  
Тому обом ювілярам хочу побажати  
Щастя, радості, здоров'я, енергії море,

---

## *Зі скрині незабутніх спогадів*

Щоби такі свята Ви щороку  
Проводили в школі.

*З повагою педагогічний колектив  
Матеївської ЗОШ I-III ступенів.*

26.01.2005.

### **ДОЛЯ МУЗИКАНТА**

*З нагоди ювілею*

*Павлюкові Мирославу Васильовичу*

Доля музиканта  
Виткана з мелодій:  
То веселих творів,  
То сумних рапсодій.  
Доля музиканта  
Рівна і терниста,  
Та душа у нього  
Мелодійно чиста.  
В ній немає фальшу  
Ні на одну ноту —  
То все робить праця  
До сьомого поту.  
Доля музиканта  
Ніжністю багата,  
Ласкою зігріта  
Рідних мами й тата.  
Хоч на душі сумно  
І біль серце крає,  
Наперекір всьому  
Він уперто грає.  
І для тебе також  
Доля не скупилась  
На випробування  
І на Божу милість.  
Вона дарувала  
Й приємні хвилини:  
В дім привів дружину

Із Назаром сином.  
А далі з любові,  
Як той пуп'яночок,  
З'явився Андрійко —  
Найменший синочок.  
В тобі все змінилось,  
Все перевернулось,  
З народження сина  
Все лихе забулось.  
Хоч мав ти турботи  
І сина малого,  
Але до роботи  
Ти ставився строго.  
Із появою синочка  
Ти дуже змінився,  
Та з почуттям гумору  
Й донині лишився.  
Та найбільше докучала  
Тобі одна дама,  
Симпатична і красива  
Вчителька Мар'яна.  
Вона вдень не може жити,  
А вночі і спати,  
Як не вдасться з Мирославом  
Не пожартувати.  
То підсуне вона вантаж  
У футляр з баяном,  
То рукави позв'язує,  
Хоч розв'язуй краном.  
Але ти людина мудра,  
Все сприймав із жартом,  
А я тобі нині скажу:  
«Воно того варте!».  
Бо, як підеш на пенсію,  
Буде що згадати  
І про наше життя в школі  
Внукам розказати.

13.08.2014.

**ЖОЛОБАЙЛО  
МАРІЇ АНТОНІВНІ**

*(З нагоди 80-річчя)*

Дорога Марійко!  
Ми тебе щиро вітаєм  
Зі славним ювілеєм,  
Добра й здоров'я ми бажаєм  
У цей день серпневий.  
В тебе в житті було усього доволі,  
Тривоги і турбот повсякчас,  
Але дякуй Ти Богу і долі,  
Що святкуєш його серед нас.  
Що онуків Ти маєш, мов квіти,  
Й оточили бабусю свою,  
Серед них – Тобі молодіти  
І покинути думку сумну.  
Але була така думка,  
Щоби в парі дожити  
Й разом із Дмитром  
Цей ювілей нинішній зустріти.  
Та на все є Божа воля, Бог нею керує,  
А душа нашого брата все знає і чує.  
Ти щаслива, бо правнуків маєш,  
Як пташата, щебечуть вони:  
«Бабусенько мила, бабусю голубко,  
Ще казку ти нам розкажи».  
А діти...! Бодай не казати,  
Працьовиті вже надто вони,  
І верхи, і столярку клепати  
З Богданом узялися сини.  
А Ганнусі хай легко гикнеться  
В цей святковий, урочистий час,  
Я впевнена, все це минеться,  
І вона буде теж серед нас.  
Бо не лише вона одна  
Далеко від дому,

Таких, як вона, мільйони,  
Що хочуть додому.  
То ж давайте, милі гості,  
Ще раз привітаєм  
Нашу любу ювілярку  
Й добра побажаєм.

26.08.2012.

### **СОНЕЧКО ВСМІХАЄТЬСЯ**

Сонечко всміхається  
І дивиться на нас,  
І кинуло промінчиком  
В нас веселий клас.  
Пропливає хмарина  
В небеснім човні,  
Як хочеться до неї  
Піднятися мені.  
І пливати разом з нею  
В блакитних небесах,  
Ніби я у човнику  
Й літаю, наче птах.  
Як хочеться піднятися  
У небесну вись,  
І щоб у душі кожного  
Сам Господь вселилась.

### **КОЛОМИЙКИ (ОПТИМІСТА)**

Та як мені коломийки файно не співати,  
Коли наша Україна, немов рідна мати.

Ось вже маєм 10 років, як вільно живемо,  
І за ньеньку-Україну у вогонь стрибнемо.

## Зі скрині незабутніх спогадів

Та як мені коломийки файно не співати,  
Коли стало краще жити у рідних Карпатах.

Ось вже маєм 10 років, як Україна вільна,  
І розплилось життя наше, як та вода мильна.

Та як мені коломийки файно не співати,  
Коли люди інші стали, про що й не казати.

Ось вже маєм 10 років, як життя будуєм  
Та у вільній Україні на себе й працюєм.

24.08.2011.

### **КОЛОМИЙКИ (ПЕСИМІСТА)**

Та як мені коломийки файно не співати,  
Коли наша Україна розцвіла, як маки.

Ось вже маєм 10 років, як вільно живемо,  
І не ходим, не жебраєм, а з других деремо.

Та як мені коломийки файно не співати,  
Коли життя, мов у казці, у рідних Карпатах.

Ось вже маєм 10 років, життя сі змінило  
І лиш двері для клопотів в другий бік відкрило.

Та як мені коломийки файно не співати,  
Коли жиєм без роботи у рідних Карпатах.

Ось вже маєм 10 років, як освіта вища,  
Та у вільній Україні уряд на це свище.

Не дивуйтесь, люди добрі, що такої пишу,  
Бо професія — філолог й дві освіти вищі.

Та нікому вже до мене тут немає діла,  
Хоч до смерти без роботи отак би сиділа.

За кордоном дуже цінять освіту, науку,  
А у нас, на Україні, аби «куку» в руку!

Отоді би і роботу будеш файну мати  
І не будеш ціле життя городи сапати.

24.08.2011.

### **ДО СЕМІНАРУ ВЧИТЕЛІВ МАТЕМАТИКИ**

*(До районного семінару  
в Корницькій школі.  
Палійчук М. І.)*

Щоб міцніла Україна,  
Колосилась нива,  
Треба вчитись нам з тобою,  
Не бути лінивим.

Щоб сади цвіли весною  
Й виростали діти,  
Щоб за всі знання й здобутки  
Кожен міг радіти.

Всі знання математичні,  
Що здобули в школі,  
Застосуєм в майбутньому  
В професійнім колі.

Віддамо науки зерна  
Рідній Батьківщині,  
Бо усі ми хочем з Вами  
Миру Україні.

Щоб сповна себе Україні  
Можна віддавати,  
Треба творчо і натхненно  
Щодня працювати.

02.12.2014.

### **ДІДУСЕВІ ЯБЛУКА**

Дідусеві яблуні щедро вродили,  
Їх обсипалось повно в саду,  
Їхні боки об землю оббились  
Й спілим соком залили траву.  
Повні кошики яблук зібрали,  
Ще і ще сипляться рясно із віт,  
Як же щедро вони зародили —  
Таким щедрим колись був мій дід.  
Пам'ятаю: давно, ще в дитинстві  
Дітвора галасує сільська,  
Дідусь винесе з саду гостинці:  
«Ой, яка ж то була смакота!».  
А тепер ми, онуки, — дорослі,  
Уже маємо своїх внучат,  
Сниться часто дідусь, що йде в гості  
І щоранку запрошує в сад.  
І я вранці біжу у садочок,  
Як на зустріч біжу з дідусем,  
Але вітер листочки шурхоче,  
А у серці лиш спогад і щем.

11.08.2015.

### СКІЛЬКИ ДОРІГ Я ПРОЙШЛА

Скільки доріг я пройшла,  
Скільки стежок протоптала,  
Тільки одна із них  
Додому мене вертала.  
Тільки одна із них  
Була мені найрідніша,  
Бо привела туди,  
Де пахне мамина вишня.  
Де мальви цвітуть під вікном,  
Де пахне духмяна м'ята,  
Цілую натруджені руки їх —  
Найрідніших мами і тата.

24.05.2015.

### Я І ОСІНЬ

Назбираю осені в долоні  
І пуцу за вітром — хай летить,  
Різні барви — жовті і червоні  
Випурхнули птахом у небесну вись.  
Довго я дивилась на красу чудову,  
На творіння Боже й гаму кольорів,  
Що вплели веселку — панну кольорову  
В візерунок неба і в душі моїй.

23.11.2016.

**Я – МАЛЕНЬКА УКРАЇНКА**

*(Представлення Ангелінки  
на «Міні-Міс села Матіївці»)*

Я – маленька українка  
Із Матієвець села,  
Звати мене Ангелінка,  
Мама кличе – «Ангеля».

У сім'ї Лизанчуків  
Швидко я зростала,  
У садочок я ходила  
Й школяркою стала.

А сьогодні я учуся  
В Матіївцях в школі,  
У яку також ходили  
Ще й прадіди мої.

Дуже люблю я мультфільми  
І ранком поспати,  
На природі відпочити  
Й на «Ямасі» грати.

Хочу Вам я похвалитись –  
Славний в мене родовід:  
Корені його сягають  
Польщі, Франції й на Схід.

Бо мій прадідусь Іван  
В Франції родився,  
В Польщі він ходив до школи,  
А тут...оженився.

А живу я в Матіївціх,  
Коло «Фавориту»,

Моя хата перша справа,  
Шифером накрита.

Для журі скажу я більше –  
У Фейсбук зайдете  
І у мами на сторінці  
Ви мене знайдете.

06.04.2016.

### ПЕРЕД ПОРТРЕТОМ КОБЗАРЯ

*(До конкурсу  
«Інтелектуальна філологічна гра  
«Рідне слово», який проводила в школі  
21.02.2017)*

Перед портретом Кобзаря  
Стаю я на коліна,  
Адже його святе ім'я  
Відоме всюди нині.

Перед портретом Кобзаря  
Я голову схиляю  
І про його тяжке життя  
Дітям розповідаю.

Перед портретом Кобзаря  
Стою я у вітальні,  
Ним сказані давно слова  
Й сьогодні актуальні.

«Боротись, вірити і жити», –  
Слова його лунають,  
Через роки, через віки  
Наказ його сповняють.

20.02.2017.

### **ОМРІЯНА ЗУСТРІЧ**

Цю зустріч я давно чекала,  
Про неї думала щодня,  
Я нею марила, не спала  
І дочекалась цього дня.  
У мріях сукню одягала  
І мешти, що на каблуках,  
Найкращі парфуми обрала,  
Що пахли, як квіти в гаях.  
У мріях брови підводила,  
На манікюр в той день пішла,  
Помаду до сукні купила,  
В душі я від щастя цвіла.  
Ця зустріч не є випадкова,  
На яку я чекала не раз!  
Вона неймовірно святкова —  
Нехай зупинився би час!  
Зустрів Він мене на Соборній у парку,  
Усміхнувся і квіти вручив.  
— Ви втомилися? Може, Вам важко? —  
І в театр мене запросив.  
І я під руку ішла з ним щаслива,  
Я вже сива — подорослішав Він.  
Сіяла усмішка близька, незрадлива,  
Бо цю зустріч призначив — МІЙ СИН!

28.01.2021.

### **СПОГАД ДИТИНСТВА**

Святвечір. Пахне кутею і ладаном в хаті.  
Дванадцять страв чекають на столі.  
І сіно пахуче несуть в руках тато —  
Згадалось дитинство, як були малі.  
А в сіні цукерки, горішки і мандарини,  
Різні смаколики для дітвори.

Як ми із братом чекали цю днину,  
Коли до вечері святої просили батьки.  
Коли ми малими під стіл залізали  
І світлий промінчик в очах вигравав,  
А під столом ми квокали, хрюкали, нявчали,  
І кожен для себе гостинці шукав.  
Всі разом вклякали на спільну молитву,  
З уст матері лилась молитва свята,  
І тато найперше куштують пшеничку —  
Це радісний символ Рождества Христа.  
Тиша і святість панує в оселі —  
Ісусик маленький з нами в цей час.  
І тато, і мама щасливі й веселі  
Давненьку колядку заводять для нас.  
І досі я чую дзвінки голосочки,  
Мов бачу сьогодні я їх за столом.  
Лунають у парі два ніжні дзвіночки  
Й наповнюють хату родинним теплом.

09.01.2021.

### РАНОК ДИТИНСТВА

Згадую, давно, ще в дитинстві,  
Ми босими бігли в садок,  
Купалася вишня в намисті,  
Й привітно всміхався бузок.  
І зранку у росяних травах  
Купали ми ніжки свої,  
А недалеко у сливах  
Завели свою пісню джмелі.  
І солов'ї не скупились  
На трелі у ранішній час,  
У нашім саду поселились  
Й артистами стали для нас.  
А там недалеко — ромашки  
Голівки схилили свої,

Їх дощик-пустун учорашній  
Примусив вклонитись мені.  
Травичка під ноги стелила  
Нам килим з барвистих квіток,  
І душу мою веселила  
Ця гама із їх пелюсток.

23.03.2021.

### **ПОМЕРКЛО ЯСНЕ СОНЦЕ**

*(Світлій пам'яті Магдалини Федорівни  
Жолобайло-Йосипенко,  
яка відійшла у засвіти 03.04.2023 року)*

Померла вчителька, померкло ясне сонце,  
І вогник радості в її очах погас.  
Вже не загляне у шкільне віконце  
І не зайде з усмішкою у клас.  
Але той вогник ніжної любові  
Ми зберігаєм в пам'яті завжди,  
Як після уроків залишались в школі,  
Учила нас в'язати, шити і пекти.  
Вона була нам в школі друга мати,  
Яка оберігала від зневаг,  
Не тільки вчила косинуси знати,  
Вона людьми учила бути нас.  
До неї бігли ми із радістю й журбою  
І, як журавка своїх журавлят,  
Горнула ніжністю і щирою любов'ю...  
Тепер в молитві згадуем ми Вас.

9.04.2023.

**ВІТАННЯ ДЛЯ о. МИХАЙЛА АРСЕНИЧА**

*(З нагоди Дня народження)*

Всечесний отче Михайле!  
Прийміть найщиріші вітання  
із Днем народження  
від усіх діточок нашої парафії.  
В День народження бажаємо любові  
І від душі успішних перемог,  
Натхнення, щастя світлого, здоров'я,  
І нехай Вас оберігає Бог!  
Ви в нас не тільки добрий пастир,  
Але і мужній захисник,  
Ви не дали у гріх упасти,  
Щоб в душу сумнів не проник.  
Не раз бували Ви на Сході,  
Із молитвою йшли на устах,  
Бойовий дух піднімали солдатам  
Й відганяли молитвою страх.  
А ще я Вам усім підношу  
Приємний гостинець,  
Щоб наступний Папа Римський  
Був вже українець.  
За Вас, отче, ми до Бога  
Молитву підносим  
І у Вас благословення  
Дуже щиро просим.  
Зарваницька Божа Мати,  
Небесна Марія,  
Нехай своїм омофором  
Вас навек покриє.  
В ласці Божій проживати,  
Вік добро творити,  
Дай Вам, Боже, життя гоже  
На многії, щасливії,  
Богом дані, літа!

12.06.2017.

**ВІТАННЯ ДЛЯ о. ВАСИЛЯ ГАВРИЛЮКА**

*Всечесний отче Василю,  
прийміть найщиріші вітання  
із Днем Ангела.*

В День Ангела бажаємо любові  
І від душі успішних перемог,  
Натхнення, щастя світлого, здоров'я,  
І нехай Вас оберігає Бог!  
За Вас, отче, ми до Бога  
Молитву підносим  
І у Вас благословення  
Дуже щиро просим.  
Нехай опіка Божа із небес  
Охороняє та в житті допомагає,  
Здоров'я зичимо і здійснення чудес,  
А Матір Божа омофором покриває.  
Нехай Господь благословляє Вас щодня  
На довгії і щасливії многії літа!

**ГРИГОР'ЄВІЙ ГАННІ ІЛЛІВНІ**

*(До 60-рчного ювілею)*

Дорога Ганнусю!  
І від мене прийми привітання  
З ювілеєм, що прийшов  
У цю весну ранню.  
Побажань у Тебе було  
Ще й буде багато,  
А я також у цей день  
Щось хочу сказати.  
Кожен Тебе у селі  
Дуже добре знає,

Бо людина Ти привітна  
Ще й файно співаєш.  
В Тебе нема вихідних  
Ані відпочинку,  
Бо до клубу Ти спішиш  
Бодай на годинку.  
Не дай Тобі тиждень їсти  
Та й не дай поспати,  
Лиш «Веселі молодиці»  
І з ними співати.  
Коломийками своїми  
Всіх причарувала,  
Навіть Петра Книшука  
Ти братом назвала.  
Та йому це сподобалось,  
Тому, як сестричку,  
Він покликав тамадою,  
Як женив синочка.  
Але й Тобі це ремесло  
Сподобалось дуже,  
На весіллях Ти співаєш  
По цілій окрузі.  
Не так грошей заробити,  
Лиш би поспівати,  
Аби з людьми веселитись —  
Звичаїв навчати.  
За це всі Тебе шанують  
І дякують люди,  
Що традиціям й звичаям  
Продовження буде.  
Тому тепер будеш дома  
Більше часу мати,  
Ремесло це не кидай  
І ходи співати.  
Голосочок, як дзвіночок,  
У Тебе від Бога,  
Нехай стелеться піснями

Життєва дорога.  
А як буду я синочку  
Весілля справляти,  
То запрошую Тебе:  
«Приходи співати!».

19.04.2018.

### **ЗУСТРІЛИСЬ ДВІ ЛЮБОВІ**

Зустрілись дві любові на пероні,  
Із них одна дуже палка й жагуча,  
І розпростерла випнуті долоні —  
Така неждана зустріч й неминуча.  
Здавалось, під ногами і землі не чула,  
Здавалось, зникли люди й поїзди,  
Лиш вітерець нам в унісон нашіптував:  
«Ця зустріч відбулась через роки».  
Зустрілись дві любові на пероні,  
Що стежечку стоптали не одну,  
Хоч давно вже посріблені скроні,  
Серця здригнулись, як в першу ту весну.  
Нижний погляд й палкий поцілунок  
Я іще відчуваю, повір,  
Що вогнем обпікав і в дарунок  
Нам зустрітись сам Господь звелів.  
Тамую подих і, мабуть, не дишу,  
Звабний погляд карих очей,  
А над нами небо хмарку колише,  
І пісню завів соловей.  
Скільки зустрічей й розлук пережито,  
Переспівано скільки пісень,  
Що з баяном в альтанці у «Зорях»  
Зустрічали не раз новий день.  
Зустрілись дві любові на пероні,  
Щаслива мить розділена на двох,  
І тепер я у тебе в полоні,

Мою душу, прошу, не сполош.  
Бо в душі — недоспівана пісня,  
Де повік свої ноти лишив.

### ВІТАННЯ ЛИНЕ В П'ЯДИКИ

(До 70-річчя нанашки)

Проминули роки, наче в казці якійсь,  
І юнацькі літа білим птахом у вирій злетіли,  
А в душі залишились Ви та ж молода,  
Тільки білі сніжинки Вашу голову сріблом укрили.  
Було все у житті: були болі і втрати, й тривоги,  
Та Ви не здавались — пережили все і в біді  
У щирій молитві зверталися тільки до Бога.  
Ви просили в молитві за рідних дітей,  
Щоб Господь добру долю послав Вашим дочкам,  
Щоб потіху і радість Ви мали від власних дітей,  
Щоб в колі онуків були Ви, неначе в віночку.  
Та швидко роки пролетіли,  
Незчулися Ви, коли враз  
Дочки дорослими стали  
Й весілля справляти прийшов уже час.  
З Ясінок двох братів прийняли у свою хату,  
Стали зяті для Вас рідні, і стала хата багата.  
Незабаром Ви раділи, Вас люди вітали,  
Народилася Надійка — Ви бабцею стали.  
Ну, а далі, мов зернятка, виростали внуки,  
Що вартує лиш Андрійко — майстер на всі руки!  
А в Наталі дві красуні — Мар'яна й Оксана,  
Усю душу їм віддали звечора й до рана.  
Клопотались, піклувались, гріх би щось сказати,  
Бо, бувало, приходилось і вночі не спати.  
Ви щаслива в нас бабуся, Бог дав дочекали,  
Бо онучкам на голову віночки поклали.  
Виростали Ваші внуки — Ви тішились ними,

## Зі скрині незабутніх спогадів

Та найбільше було щастя, як їх одружили.  
Але була така думка, щоб в парі дожити  
І з нанашком Василем цей ювілей зустріти.  
Та на все є Божа воля, Бог нею керує,  
А душа мого нанашка все знає і чує.  
Ви щаслива, бо сьогодні правнучки щебечуть,  
І до танцю, і погратись все бабусю кличуть.  
Не сумуйте, веселіться — усі Вас шанують,  
Ви сьогодні всіх зібрали — хай П'ядики чують!  
Тому від душі бажаю цвісти й процвітати  
І на ювілей сторічний всіх нас тут зібрати!  
Ну, я думаю, що треба кінчити читати,  
Бо горілка давно стигне — пора наливати!

02.01.2019.

### **ДОРОГОМУ СИНОЧКОВІ ДО 25-РІЧНОГО ЮВІЛЕЮ**

Так швидко подорослішав мій син,  
А для мене й досі ти маленький,  
Мов бачу щойно зі старих світлин,  
Ти скажеш: «Мамо! Добрий день, рідненька!».  
І від того радісно стає,  
А у грудях серце швидше б'ється,  
І ніби стишується часу плин,  
Лиш дитинство в спогадах вернеться.  
Вже маленькі ніжки дріботять,  
А рученята ніжно обіймають,  
У залі тиша — всі уже сидять,  
Там бабуся й Васько виступають.  
В 4 роки в клубі виступав  
І сцени не боявся ти ніколи,  
Гуморесками усіх нас звеселяв,  
Завжди знаходились на все в тебе «приколи».  
Й фантазії твоїй не було меж,  
Ти церкву в космосі надумав будувати,

З Замуленець Сергія думав теж  
На допомогу із собою брати.  
«Ракету в сусіда я з понтом візьму,  
Що за хлівом без діла стояла,  
Вуйка Богдана за штурвал посаджу,  
Бо в ракетних військах прослужив він чимало.  
А Мирося Курилюка я брати не буду,  
Бо сліпий на два ока — в космосі заблудить».  
У вчительки із уроків зумів відпроситись,  
Бо з бригадою на Марсі треба поселитись,  
Щоб встигнути за 2 дні церкву збудувати,  
Ну, а далі треба знову до школи вертатись.  
Таким цікавим хлопчиком виростав мій Вася,  
За його дотепний гумор любили всі в класі.  
Роки пролітали, наче поїзди,  
Не зчулася я, коли ти виріс, сину,  
За тебе молю Бога я завжди,  
Рідна моя і дорога дитино!  
Тільки добру тебе учила я,  
Бо нелегкі були мої дороги,  
Зростай і вчися пісні в солов'я,  
Не зупиняйся ніде на пів дороги.  
Вплелася в мої коси сивина,  
Та я на це уваги не звертаю.  
Мій син дорослий, а мені — дитя,  
Якби ти знав, як я тебе чекаю!

23.08.2019.

**ПРИСВЯТА НАТАЛІ КРЕЧУНЯК**

*(До Дня народження)*

Серед сонячно теплого літа,  
Серед квітів і співу пташок,  
У буянні пшениці і жита  
Народилось дівчатко-малюк.  
Любили красуню Наталю  
В родині й сусіди її.  
Добротою й щирістю, друзі,  
Здобула повагу в селі.  
Зростала розумною, щирою дуже,  
Любила розваги і сміх,  
Куди не поглянеш — усюди  
Наталя чарує усіх.  
Та найкращий подарунок долі —  
Твій синок, роботящий, як ти,  
А також красуні дві дочки,  
Якими пишаєшся ти.  
А внучата, бодай не казати,  
Ствердним словом я скажу: «Окей!»,  
Фарбами вміють вони передати  
Ту красу, що чарує людей.  
Тому маєш ти для кого жити і творити  
І у віршах римованих працювати й жити.  
21.07.2019.

**ПЛАЧЕ ЗНЕДОЛЕНА УКРАЇНА**

Плаче знедолена Україна,  
Кров'ю стікають груди.  
Нам залишилась руїна,  
Що ж ми зробили, люди?  
Хресну дорогу Голгофи  
Нам пророкують всюди.  
«А чи не ми в цьому винні? —  
Спитаймо себе, люди!».

Плаче згорьована мати,  
На голові чорна хустина,  
Схиляє голову низько  
На домовину сина.  
Руки зносить до неба,  
В розпачі миру благає:  
«Іншу нам долю треба —  
Хай ніхто не вмирає!».  
Десь там далеко, на Сході,  
Кулями свище вітер,  
А у зруйнованій хаті  
Плачуть поранені діти.  
Ранами вкрите тіло,  
Кров багряніє всюди,  
Їм жити ще так хотілось,  
Та життя забрали іуди.  
Як на це можна дивитись?  
Як допустили такого?  
Хай би ішли воювати депутати,  
Там їх нема — ні одного!

Липень 2019.

### ДОРОГОМУ ТАТУСЕВІ

Натруджені руки і погляд ласкавий,  
А часом і строгий, але не лукавий,  
Ця постать знайома і очі в задумі,  
Обличчя привітне, а часом похмуре.  
Горнуся з любов'ю до Вас я, татусю,  
У Вас щире серце, таке, як в бабусі,  
І зла не робили в житті Ви ніколи,  
Тяжко працювали, не знаючи втоми.  
Професію нелегку для себе обрали  
І до кінця Ви були вірні їй,  
Не один будинок з нуля починали  
Й під ключ віддавали сім'ї.

Ви бачили плоди своєї праці  
І раді були тим плодам,  
Заздрили чомусь Вам багаті,  
А Ви працювали на зло ворогам.  
Натруджені руки звести Ви не в силі,  
Бо праця щоденна забрала в Вас сили,  
Трудилися зранку до пізньої ночі,  
І потом солоним сльозилися очі.  
Стомлені зовсім — Вам би перинку,  
Та Ви не давали рукам відпочинку.  
Захоплення Ваше — це лозоплетіння,  
І знову рук Ваших чудове творіння.  
То більший, то менший Ви кошик сплітали,  
В ті кошики із лози всю душу свою вкладали,  
Всю душу палку, досвід й уміння,  
І ще любов, натхнення й терпіння.  
А тепер би на пенсії Вам відпочивати,  
А не йти у луги і лозу шукати,  
Але то не Ваш характер, щоб сидіти вдома,  
Бо на свіжому повітрі не береться втома.  
Дорогенький і рідний татусю,  
Цей вірш присвятила я Вам,  
Своїм серцем до Вас я горнуса  
І низько вклоняюся Вам!  
За те, що мене Ви зростили,  
Що дали освіту мені,  
За розумні батьківські поради  
Далеко в чужій стороні.  
За те, що Ви дім збудували,  
В якому і зараз живем,  
Й відпочинку ніколи не знали,  
Вам дякую, тату, за це.  
А тепер я Вам бажаю  
Здоров'я від Бога,  
Щоби щастям уквітчалась  
Життєва дорога.

Ніч 31.10 – 01.11.2019.

### СВІТ ДИТИНСТВА СИНА

Поїхала у Рівне я до сина,  
Цій зустрічі безмежно кожен рад,  
В моїй уяві й досі ти дитина,  
Біжиш в садочок рвати виноград.

Наліті грона ваблять око й душу,  
Уже смакуєм Божий отой плід,  
Та я признатись всім вам щиро мушу,  
З тих пір минуло вже з десяток літ.  
Як в пам'яті зринає світ дитинства,  
Де кожен твій окремий епізод  
Відтворюється, наче фільм в картинках,  
Як бігаєш малим ти на город.  
Нарвеш травички свіжої у жменьки  
І кроликам смаколики несеш,  
Вже травою набиті й кишеньки,  
Цих тваринок любив ти без меж.  
Як загинула мати-кролиха,  
Ти шприцом годував немовлят,  
Скільки з ними було в тебе лиха,  
Напризволяще не лишив кроленят.  
Ця любов не пропала із часом,  
Став артистом, поїхав з села,  
Та, пригадую, як ви всім класом  
Йшли ватагою на Василя.  
Як не давали йому ви спокою,  
Що знущався з тваринок жорстоко,  
Як, бездушний, злою рукою  
Чужому собаці вистромлював око.  
В такої людини немає душі  
І серця немає у грудях,  
Він, ніби не грішний, такий, як усі,  
І веде себе чемно «на людях».  
Та пройшли вже роки,  
Але пам'ять сліди не стирає,

Наче знову кричиш: «Не коли!» —  
І тваринку із рук вириваєш.  
Безпритульні собаки жили в нашім домі  
Й по чотири коти годували,  
Тому злі сусіди й «знайомі»  
Нам завжди то собак, то котів підкидали.  
А Вася годує — спізниться до школи,  
По черзі частує усіх,  
Він добра дитина й ніколи  
Не злився на «друзів» своїх.  
А вони ту доброту  
Добре відчували,  
І зі школи дружно всі  
Васю зустрічали.

01.11.2019.

### **БОРОТЬБА ЗА ЖИТТЯ**

*(Вірш-присвята теті  
Марії Федірко)*

Світла палата. Фарбовані двері.  
Білі халати. Якась метушня.  
Тут вирок невітшний заліг на папері.  
Діагноз поставлений на терези життя.  
Тут відлік іде на долі секунди,  
Спізнитись не можна, бо йде боротьба.  
Ціною в життя тут хвилиночка кожна  
І часу на роздуми зовсім нема.  
Богданки рука підписує вирок,  
Надія на Бога — та вихід один:  
З молитвою щирою про допомогу  
Благає в біді кожний християнин.  
Так і тепер в цій самотній палаті,

В цій до болю німій тишині  
Я Господа кроки почула.  
Він ніби сказати хотів щось мені.  
І голову швидко в той бік повернула,  
Хотіла спитати Його я про щось...  
Операція тету таки не минула,  
Лиш в неї у грудях хрипіло чогось.  
Чотири з половиною години  
Йшла вперта боротьба,  
Піт на лобі і болі в спині,  
І в лікаря обертом йде голова,  
Зате врятовано людині ще одне,  
Дароване Богом, життя.  
Реанімація... Від слова цього  
Робиться нам страшно.  
І спазм у горлі й духу не стає,  
А в душі моторошно і до біса лячно:  
«Як там тетка, чи надія є?».  
Я знову до лікаря, вкотре питаю,  
А він посміхнувся, витер спітніле чоло:  
«Все вже позаду, все удалося,  
Вона молодець, як би там не було!  
Хай буде здоровою вам тета Марія,  
Хай поправляється швидко вона,  
Бо віра у Бога й на Нього надія,  
Їй врятували ще раз життя».

5-6.07.2019.

**НЕ ПОРУШУЙ ТИШУ**

Не порушуй тишу,  
Бо вона мовчить,  
В тиші я залишу  
Самотність на мить.  
Я і тиша — дві подруги  
За руки взялися  
І у вирі життєвому  
Швидко розпливлися.  
Наодинці удвох  
Розмовляєм мовчанням,  
Наодинці удвох вирішуєм  
Наболілі для обох  
Життєві питання.

11.11.2019.

**ВАСИЛЬКОВІ-СИНУ  
З ПОВНОЛІТТЯМ**

*Музичне вітання на НТК*

Твоє життя в буянні цвіту й сил,  
І ми бажаєм так тобі навчатись,  
Щоби училище успішно закінчив,  
А ми тобою щоб могли пишатись.  
Так! Сцена — це твоє життя!  
А що потрібно більше для артиста?  
Коли у залі мертва тишина,  
Бо всі чекають Васю-гумориста!

2012.

**ЗИМОНЬКА-ПОДРУЖЕНЬКА...**

Зимонька-подруженька забарилася,  
Вже й ночами довгими мені снилася,  
Що далеко за лісами дрімучими  
Відпочити присіла, бо змучилась.  
Бо збирала на ковдру пухеньку  
У торбинку сніжинок біленьких,  
Поки ковдру вона гаптувала,  
Наче в казці все враз оживало.  
Візерунок оздобив сріблястий  
Морозець на віконці у Насті,  
Розцвіли там і квіти, і хвилі,  
І пташечки-голуби білокрилі.  
І листочки з каштана і дуба...  
Всім холодна подруженька люба!  
А ще грона сріблясті калини  
І кущ ягідок із горобини...  
Ця красуня всіх нас чарувала  
Й свого пензля частіше вмокала  
В фарби з льоду і білих сніжинок,  
І засяв пейзаж із картинок.  
То на цьому вікні, то на тому  
Помережила стежку додому,  
Пробігали тут зайчика ніжки  
Й порум'янила внученьці щічки.  
Цілу нічку вона не дрімала,  
Все узори нові малювала...  
Цій милій красуні я вдячна довіку  
За майстерну роботу на вікнах.

6-7. 02.2020.

Розділ III.

*Присвяти  
рідним і друзям*



**ДОНЕЧЦІ**

Вже настала осінь,  
Заглянуло сонце,  
Доторкнувсь промінчик  
Нашого віконця.  
А у хаті радість —  
Щастя мами й татка —  
Бог послав в родину  
Маленьке дівчатко.  
Довго думали-гадали,  
Яке ім'я дати,  
Тато вирішив вже твердо  
Інною назвати.  
Росла наша доня,  
Росла-підростала,  
В садочок ходила,  
Там казки читала.  
А у дитсадочку,  
Нічого й казати,  
Вона брала спиці  
І стала в'язати!  
Як приїхала з району  
В садок перевірка,  
То злякались, що в дитини  
Спиці, голка й нитка.  
— Не лякайтесь, Василівно,  
То моя дитина,  
Вона в'яже своїй ляльці  
Новеньку кофтину.  
Не повірила Людмила,  
Що в 4 роки  
Інна в руки спиці брала,  
Як доросла зовсім.  
Ну, а далі були школа,  
Коледж, дискотеки,  
Тут і Ромчик появився —

---

## *Присвяти рідним і друзям*

Хлопець недалекий.  
А тепер я маю зятя  
Й прекрасну онучку,  
Разом їдемо до школи —  
Бабусі не скучно.  
Тому щастя я бажаю  
Усім щиро нині,  
Живіть дружно і радійте,  
Бо свято в родині.

15.09.2014.

### **СЕСТРИ ЛЮБИ**

В цей травень, сумний для України,  
Я щиро вітаю Тебе,  
Здоров'я і миру я шлю від родини,  
Хай небо сміється Тобі голубе.  
Хоч зараз не з нами й далеко від дому,  
Та ми не забули цей день,  
Хай радістю стелиться шлях Твій додому  
Й у рідну Україну Тебе приведе.  
Бажаю, сестричко, щасливою бути,  
Усімішок, кохання і квітів сповна,  
Повагу між греками також здобути,  
Бо Ти — українка й також не одна.  
А ще я бажаю Тобі й усім людям  
Жаданого миру і блага з небес,  
Хай доля сміється і радість прибуде,  
І щастям огорне сам Господь Отець.  
Будь завжди жаданою для всіх,  
Щасливою у Бога і самовпевненою в собі!

05.05.2022.

### БРАТОВІ БОГДАНУ

Ти родився на Іллі,  
У громове свято,  
Сонячних і світлих днів,  
Щоб було багато.  
І фортуна щоб тобі  
Завжди посміхалась,  
Щоби все тобі в житті  
Всюди удавалось.  
Щоб багато ще зозуля  
Років накувала,  
А життєва твоя доля  
В квітах процвітала.  
Щоби міг ти іще довго  
Жити і радіти,  
Щоби словом друзі гріли  
І слали привіти.  
Щоби їхню теплоту  
Міг ти відчувати  
І до 100 літ щонайменше  
В щасті проживати.

02.08.2021.

### З ЮВІЛЕЄМ, БОГДАНКО!

Нехай в поважних П'ЯТДЕСЯТ  
Душа цвіте, мов пишний сад,  
А посмішка нехай з тобою буде,  
Як хочеться тепер вернуть літа назад,  
Але зробити це не можемо ми, люди.  
Як хочеться хоч раз в дитинство заглянуть,  
Вернутись в те дитинство босоноге,  
Та час летить, мов птах, його не повернуть —  
Для кожного в житті своя дорога.

## Присвяти рідним і друзям

І твоя у житті дорога хай цвіте,  
В буянні квітів душу звеселяє,  
І поміж всі доріг додому хай веде,  
А Світланка привітно тебе зустрічає.  
Нехай Господь дарує сьогодні тобі  
Все те, чого так тобі дуже хотілось.  
Хай примхи здійсняться для тебе любі,  
Хай буде усе, що іще не здійснилось!  
З повагою і любов'ю: сестра Ганнуса.

26.05.2022.

### **ВНУЧЦІ АНГЕЛІНОЦЦІ**

А ми удвох до школи йшли,  
А ми удвох — зі школи.  
Спливли роки, доросла ти...  
Як було то чудово!  
А ми удвох раділи дню:  
Сміялись і співали.  
Як весело було тоді —  
Дитинство пригадалось.  
А ми удвох, усюди вдвох,  
Бо родичі далеко,  
Стрічаєм вранці спів пташок  
І з вирію лелеки.  
І, як журавка іздала,  
Приїхала матуся,  
Взяла з собою Ангеля —  
В зажурі я, бабуся.  
Не чути вже питань твоїх  
«Чому?», «Навіщо?», «Звідки?»,  
Навіть знавець би не зумів  
На всі враз відповісти.  
Та обірвалось раптом все:  
Забрала ти з собою,

Те радісне моє життя  
Поїхало з тобою.  
Ніхто не знає, як було  
І боляче, й нестерпно,  
Коли вечеряти зову,  
А у кімнаті – темно.  
Не раз верталась у сльозах  
І кулаком закрилась,  
Щоби не бачили мої,  
Як я наголосилась.  
Рідненька внученько моя!  
Радію я за тебе,  
Ще й дотепер не можу я  
Привикнути без тебе.  
Радію я і тішуся,  
Що ти у мене є.  
Ти – Сонечко, Ти – Квіточка,  
Ти – Щастячко моє!

25.06.2022.  
Субота.

### **ВІТАННЯ СИНОВІ**

Я буду молитися ціле життя  
За Тебе, синочку, до скону.  
Як хочеться, щоб дороги Твого майбуття  
Повертали Тебе якнайшвидше додому.  
Щоб доля Тобі дарувала  
Вірних друзів, хороших людей,  
Щоб Іринка Тебе дивувала  
Й на кухні їй творчих ідей.  
Я молюся за Тебе щодня  
І знаю, що Бог мене чує.  
Хай обмине Тебе, сину, війна,  
А Бог ласку й любов подарує.

---

## *Присвяти рідним і друзям*

Хай Матінка Божа святим омофором  
Закриє Тебе від біди,  
Хай Божа опіка святим ореолом  
Над Тобою сіяє завжди!

23.08.2022.

Люблю... Чекаю...  
Надіюсь на Тебе, синочку!  
МАМА.

### **ІННІ – В ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ**

Я посаджу троянди біля хати,  
Лиш білі-білі квіти посаджу,  
Від аромату їх я буду завмирати,  
Для донечки стараюсь, бо люблю.  
Голівки свої квіти похилили  
Від сонечка пекучого униз,  
Вони б цілющої водиченьки напились  
І просять сонечка:  
«Вже досить, бо спалиш!».  
А сонечко гріло і гріло,  
Не жаліло для них тепла,  
Вже листячко їх покрутилось,  
Не під силу та спека була.  
А сонечко їх цілувало  
Й не жаліло для них тепла,  
Вони донечку так милували  
І вона щаслива була.  
Раптом дощик полився рясненький  
І трояндам умив личко,  
Звеселились вони сумненькі,  
День народження в Інни прийшло!

15.09.2022.

### ВІТАННЯ РОМЧИКУ

Надворі осінь розписала  
У лісі барви золоті,  
Пора для Ромчика настала –  
Його вітають рідні всі.  
Тому сьогодні у це свято,  
В цей радісний, щасливий день,  
Тебе я хочу привітати  
І зичу музики й пісень.  
Ну, а мелодія кохання  
Наповнить серденько добром,  
Нехай дівчатка і синочок  
Зігріють душу ще й теплом.  
А ще бажаю я здоров'я,  
Щоб Ангел Божий хоронив,  
А Господь ласкою й любов'ю  
Твою родину оповив!  
Будь успішний і щасливий!

16.10.2022.

### ВАСИЛЕВІ ЖОЛОБАЙЛУ (АНГЛІЯ)

*(Братові з нагоди 50-річчя,  
День народження – 05.01.1973)*

Нехай душа Твоя ніколи не заплаче,  
А в серці Твоєму цвіте хай весна.  
Здоров'я міцного, любові, удачі  
Хай повниться чаша життєва до дна.  
Життя хай дарує легкі лиш дороги  
Без болю, біди і тривоги.  
Від рідних отримуй розраду й підмогу  
І хай у житті береже Тебе Бог!

05.01.2023.

Присвяти рідним і друзям

**ГАННІ ЙОСИПІВНІ ЗУБЕНКО**

*(Моїй учительці)*

Троянди в мене давно відцвіли,  
А я букет майорів Вам принесла.  
В житті не знайте горя і біди,  
А серце Ваше в учнях хай воскресне.

05.10.2022.

**ЛЯЛІ З 60-РІЧЧЯМ**

*(Однокласниці, колезі  
Людмилі Дмитерко)*

Нехай очі сміються,  
А серце не плаче,  
Нехай все удається  
Й крокує удача.  
Хай пісня весела  
Крокує з тобою,  
Завжди будь щаслива,  
Зігрита любов'ю.  
Любов'ю від Бога,  
Дітей і онуків,  
Хай щастям рясніють  
Від букетів руки!  
А душа хай сяє  
Акордами свята,  
Будь завжди щаслива,  
Весела й багата!

11.12.2022.

### КУМІ ВАЛІ ЮРАЩУК

Ти з далеких доріг, мов на крилах летиш,  
До домівки, де разом прожили,  
Де літа молоді, мов птахи на крилі,  
Разом з ними кудись полетіли.  
А душа ще болить і у серці щемить  
Від розлуки із дітьми своїми,  
Така доля людська, що не є без гріха,  
Повернула Тебе в Україну.  
А вона у крові, у бинтах і сльозах,  
Вже несила їй рани злічити,  
Пошматована вся, покалічена вся,  
І вигукує впевнено: «Буду я жити!».  
Ти в дорогу ідеш і у серце візьмеш  
Із собою святу Україну.  
Будь щаслива без меж і люби її теж,  
І молися за неї – єдину!

12.02.2023.

### МОЇМ ЛЮБИМ ДРУЗЯМ

*(На прощання у зв'язку  
з виходом на пенсію)*

Щаслива, що разом ми з Вами були,  
Що радість і горе навпіл ми ділили.  
Для щастя не треба багато снаги,  
До Вас я в обіймах летіла на крилах.

Може комусь була я чомусь не така,  
І як би цього Вам усім не хотілось,  
Я була собою – звичайна, проста  
Й у небо з усмішкою часто дивилась.

Можливо для когось я була дивна,  
Можливо, не всім підкорялась,  
В моєму житті є стежина одна –  
В дитячі серденька її я топтала.

---

## *Присвяти рідним і друзям*

Можливо когось я образила чим,  
Чи болю завдала комусь ненароком,  
То вибачте, друзі, бо в серці моїм  
Залишитесь всі Ви найкращим уроком.

26.02.2023.

### **ЖІНКА З ДАЛЕКОЇ ДОРОГИ**

*(Найкращій подрузі, кумі,  
колезі по перу Галині Коризмі)*

Жінко з далекої дороги!  
Нехай полишають Тебе тривоги,  
Ти світиш, як зіронька ясна.  
Жінко! Ти завжди прекрасна!

Відкрий широко чисті зіниці,  
Ввійди до матусиної світлиці,  
Забудь про турботи і втому,  
Адже Ти приїхала врешті додому.

Поглянь, як все навколо змінилось,  
Коли Ти на чужині трудилась,  
Вдихни свіже повітря на повні груди  
І знай! Тебе поважають люди!

Жінко! Ти квітка у полі барвіста,  
Яку не зламала чужина терниста.  
Мова, пісня і праця – єдині,  
Які презентуєш Ти на чужині.

Ти – крихітка синього неба  
І спілого колоса цвіт,  
Мов журавка, маниш до себе  
І знову летиш в чужий світ.

17.08.2021.

(В день презентації).

### НАЙКРАЩІЙ ПОДРУЗІ ШКІЛЬНИХ РОКІВ ГАЛИНІ КОРИЗМІ

Ти більше мені, як подруга,  
Ти більше мені, як сестра,  
З Тобою розвіється туга,  
З Тобою душа розквіта.  
З Тобою ми разом раділи,  
З Тобою і плакали ми!  
Одна одній десь часом жалілись,  
Та ніхто це не знав між людьми.  
В нас секретів не було ніколи,  
Шкільна дружба єднає нас,  
Бо дружимо ми ще із школи,  
Наша дружба в суцвіття сплелась.  
Нехай в Тебе світлішає душа  
Від сонячного світла у блакиті,  
Нехай поезія Тобі душу зігрива  
І згадуй у житті щасливі миті.

2021 рік.

### ВІТАННЯ КУМІ ГАЛИНЦІ

*(З нагоди присудження літературної  
премії імені Михайла Кучірки)*

Хоча відстань між нами далека,  
Ти на крилах до нас прилітаєш,  
Наче той український лелека,  
У польоті високо злітаєш.

А сьогодні уже Лавреатку  
І куму привітати я хочу,  
І щоб завжди влучала в десятку,  
Й не кидала роботу Ти творчу.

---

## *Присвяти рідним і друзям*

Кожен раз я з Тобою радію,  
Коли збілочка вийде новенька,  
І у щасті ту думку лелію,  
Щоб завжди Ти була здоровенька.

29.06.2022.

### **МАРІЇ МИХАЙЛІВНІ ШЕПЕТЮК**

*(З нагоди презентації її книжки)*

Сьогодні ми радієм,  
У нас велике свято,  
Зібралось в цьому залі  
Суцвітян багато.  
А збрала нас Марійка –  
Голова «Суцвіття»,  
То ж бажаю їй сьогодні  
Щастя й довголіття.  
Нехай щастя колоситься,  
Як на довгій ниві,  
Нехай дні, прожиті Вами,  
Будуть лиш щасливі.  
Нехай радують щоденно  
Ваші вихованці,  
Бо трудитесь Ви натхненно,  
Все життя – у праці.  
Бо Марія Михайлівна  
Має талант Божий,  
Це привітна, добра жінка,  
Її знає кожен.  
То ж бажаю, Михайлівно,  
Жити й процвітати  
І не одну таку книжку  
Ще презентувати.

25.09.2022.

**ВАСИЛЕВІ ДОВГАНЮКУ**

(З нагоди презентації книги  
«Ниви осінньої пори»)

Сьогодні ми радієм —  
У нас велике свято,  
Зібралось в цьому залі  
Суцвітян багато.  
А зібрав нас тут сьогодні  
Довганюк Василь,  
Побажаймо цій людині  
Миру й творчих сил.  
Нехай життя колоситься  
Щедрим урожаєм,  
Із життям нової книжки  
Василя вітаєм.  
Нехай радують щоденно  
Ваші друзі й діти  
І не дадуть Вам спокійно  
Удома сидіти.  
Ви людина творча, щира,  
Беріть перо в руки,  
Хай почують Ваше слово  
Пращури й онуки.  
Хай здригнеться дух свободи  
У кожному тілі,  
Бо пишеться Вам з любов'ю  
Просто й зрозуміло.  
То ж нехай Господь допоможе  
Вам вірші писати  
І щорічно у «Суцвітті»  
Їх презентувати.

27.12.2022.

**З ЮВІЛЕЄМ, ПАНІ МАРІЄ!**

*(З нагоди ювілею Марії Шепетюк)*

Нехай доля Вам римами стелиться  
І легкою прозою буде життя,  
Хай ніякі вітри і хурделиці  
Не остудять Ваше майбуття.  
Хай турніри із шахів і шашок  
Вам приносять хороші плоди,  
Хай щастить Вам, очільнице наша,  
Хай Вам буде з роси і води!  
Зі святом Вас!

27.08.2023.

**ОКСАНІ ФЕДИШИН – 65**

Шановна наша ювілярко!  
Сьогодні Вас вітаю я,  
Бо 6 і 5 – це ще не фініш,  
Це старт лиш Вашого життя.  
А життя прожили Ви не марно,  
Писали, трудились, жили,  
Ви слід залишили нам гарний –  
В книжках, у картинах вся Ви.  
Ваше слово із пензлем в єднанні –  
То гармонії справжній дует.  
Я вітальне пишу посилання  
І дарую Вам квітів букет.

27.04.2023.

### ВІТАННЯ ДЛЯ ЯРОСЛАВА РУДАНЦЯ

Нехай Муза цілує щоранку  
Вас у ліву і праву щоку,  
Щоб від ночі і аж до світанку  
Ніжно пестили Музу п'янку.  
А вона хай не буде зрадлива  
І додасть Вам наснаги в житті.  
Хай ні сонце палке, ані злива  
Не зашкодить Вам двом на путі.  
Ваша Муза коханням зігріта  
І теплом заримованих фраз.  
Вона зіткана зі спілого жита,  
Вона чиста, мов камінь алмаз.  
Я залюблена в неї ще здавна,  
Мов на крилах до неї лечу.  
Вона ніжна, легка, дуже славна...  
І завдячую цим РУДАНЦЮ.

16.06.2023.

### МАРІЇ ІВАНІВНІ БОЄЧКО

*(З нагоди презентації її творчості  
«Душа у слово перелилась»)*

Берегинею Вас називаємо,  
Згуртували Ви нас в «Джерело»,  
Яке гомоном рідного краю  
Виливалось і творчо текло.

А сьогодні, у час цей воєнний,  
Презентуєте книжку свою.  
Ви не жінка — КОВАЛЬ Ви натхненний  
І у буднях куєте броню.

Хай Вам Господь завжди помагає  
У нелегкім життєвім бою.

## Присвяти рідним і друзям

Ви не жінка – БОЄЦЬ Ви, я знаю,  
Сильна духом і завжди в строю.

Ваша зброя – перо й щире слово,  
Що даруєте кожному з нас,  
То ж бажаю, щоб так веселково  
Розквітали рядочки з віршами у Вас!

Я сьогодні Вас щиро вітаю,  
Не знаходжу для Вас теплих слів.  
Нехай Господь завжди помагає  
І щоб вогник Ваш творчий горів!  
Многая літ Вам! З роси і води!

11.08.2022.

### **БОГДАНУ КНИЖКОВІ**

*(З нагоди персональної виставки  
живопису «Мистецтво круговерті»)*

Хто ж це він – митець від Бога  
І художник, і поет?  
На картинах – перемога,  
З Галею – сім'ї дуєт!  
Та Ви, друзі, здогадайтесь,  
Це не той, що аби хто.  
Вже впізнали? Признавайтесь?  
Та це наш Богдан Книжко!  
Він хвилинки не змарнує,  
Тут картини є його,  
В війну книги він друкує –  
Це не хтось, а наш Книжко!  
Він і пише, і малює,  
В нього квіти на панно,  
Благодійно презентує  
Свій шедевр Богдан Книжко.

Мов та бджілка з діаманту,  
Творить він нові дива,  
А художника таланту  
Треба вчитись у Книжка!

10.06.2022.

### **ВІТАННЯ ГАЛИНІ КНИЖКО**

З днем народження вітаю  
Книжкову я Галю,  
І найкращі побажання я їй посилаю.  
Щоб ще довго при здоров'ї  
Могла помагати  
І не одні наші вірші  
В «Гомін» друкувати.  
А Богдан, Ваш чоловік,  
Є творча людина,  
Хай Вам завжди допомагає  
Щодня й щогодини.  
Хай завжди він Вас кохає  
Й каву в ліжко носить,  
І за це у Вас, Галинко,  
Нічого не просить.  
Щоб Ви всім нам посміхались  
Й раділи від щастя.  
Миру нашій Україні —  
Решта все додасться.

02.09.2023.

**ВІД МАРІЇ БОЄЧКО**

*(З нагоди 60-річчя)*

Мов троянди, Ваші літа  
Розквітли в осіннім саду,  
Так пасують Вам до лиця  
Й мають душу ще молоду.  
Сіють добрі й мудрі слова  
У віршах і дітям у школі...  
В любові живіть літ до ста  
На ниві щасливої долі.  
Життя хай веселкою грає  
Навіть в осінню негоду,  
А Всевишній благословляє  
Всю Вашу життєву дорогу.

10.10.2022.

**ВІД ЛЮБИ ДУТЧАК**

*(З нагоди Дня Ангела)*

Ой Ганнусечко-Ганнусю,  
Я Тобою так горджуся,  
Бо Ти дуже мила й щира  
І, як квіточка, красива.  
Ти, мов сонечко у небі,  
Жінка класна — та, що треба!  
То ж бажаю Тобі, Аню,  
Виглядати далі файно.  
Будь щаслива й здоровенька,  
Мій уклін Тобі низенький!

22.12.2022.

### ВІД ЛЮБОЧКИ ДУТЧАК

*(З нагоди мого 60-річчя)*

І я вітаю цю чарівну Панну,  
Що носить дуже гарне ім'я – Ганна.  
Для «суцвітян» усіх вона Ганнуся,  
Постійно в гарнім настрої і душі.  
Завжди немов та бджілонька у русі,  
На відстані я з нею обіймуся  
І ніжно її серденька торкнуся,  
Ну, а воно – Прекрасне у Ганнусі.

### ВІД ЛЮБОВІ ДУТЧАК

*(З нагоди Дня народження)*

Завітала Осінь-Панна  
В гості зраночку до Ганни.  
Сонце Ганні посміхнулось,  
Квіточки до ніг нагнулись,  
Всі вітають милу Ганну,  
Бо вона є жінка файна.  
А яке в Ганнусі серце,  
Чую, як воно у грудях б'ється.  
Дуже ніжна, щира, мила,  
Та, звичайно, що вродлива,  
Люблю я тебе, Ганнусю,  
Зичу бути в гарнім душі.  
Ну і, звісно, будь здорова  
Й завжди з настроєм святковим,  
Веселися, посміхайся  
І ніколи не здавайся.  
Засівай поля словами,  
Щоб тебе всі поважали,  
Щоб зустріла соту осінь,  
Ми за тебе Бога просим.

---

---

*Присвяти рідним і друзям*

До цих моїх привітань  
Приєднуються всі Суцвітяни,  
Море тобі побажань!  
Ти, як зірка, тут між нами.

22.10.2023.

**ВІД ЛЮБИ КОСТЮК**

*(З нагоди Дня народження)*

Чарівна моя подружко,  
Не рахую Вам літа.  
Ви для мене зовсім юна,  
Ви така ще молода!  
Хай сьогодні день цей світлий,  
Зігріває Вас теплом.  
Ангел з неба хай накриє,  
Білим, як зима, крилом.  
Будьте завжди такі гарні,  
Такі милі, чарівні.  
Я бажаю Вам довіку  
Проживати світлі дні.  
Я бажаю Вам довіку,  
Лиш цвісти, цвісти, цвісти.  
Дякую я Богу з неба,  
Що є у Вас, а в мене Ви.  
Залишайтеся Ви такою  
І живіть ще до ста літ.  
Я із Корнича, з Шевченка,  
Шлю великий Вам привіт.  
Я дарую Вам ці квіти,  
А в них ніжність і тепло,  
І бажаю гарно жити,  
Як б там важко не було.  
З Днем Народження вітаю  
І дарую ці слова:  
Миру, ласки та любові,  
Хай розвіється імла.

22.10.2023.

**ВІД СВІТЛАНИ ЯРОСЛАВІВНИ**

*(З нагоди мого Дня народження.  
Вірш авторський, власний. В. С.)*

Аня! Сьогодні в Тебе справжнє свято!  
Із Днем народження вітаю Тебе я!  
Сказати Тобі хочеться багато,  
Вже купу років Ти є подруга моя!  
У школі знайомство наше відбулося,  
Хоч родом Ти саме з цього села,  
Тому нам в школі разом працювати довелося,  
Щаслива будь усе своє життя!  
Ти добра, щира, компанійська і весела,  
Красунечка-брюнетка Ти у нас.  
Приємно дуже, що з Тобою доля звела,  
А дружбу нашу перевірів уже час.  
Дітей чудових і онуків маєш,  
Хай радують вони Тебе щораз,  
Хай тільки радість Ти за них пізнаєш,  
Хай успіхами і перемогами завжди тішать Вас.  
Тобі бажаю я шаленого кохання,  
Хай Василько Тебе носить на руках,  
Хай здійсняться всі Твої сподівання,  
Щоб всюди була Ти в його думках.  
Здоров'я, миру, злагоди й достатку,  
Взаєморозуміння і тепла,  
Щоб було в Тебе все завжди в порядку,  
Ти дуже класно тест сьогоднішній пройшла!  
Як добре, що з Тобою ми знайомі,  
Ця дружба наша дана нам з небес!  
Тебе постійно рада бачить в своїм домі!  
Аня! Із Днем народження Тебе!

22.10.2021.

**УЧНЕВІ ЛЕВИЦЬКОМУ СТЕПАНУ**

*(З нагоди Дня народження)*

У цей день зимовий я тебе вітаю  
І найкращі побажання тобі посилаю.  
Хай в твоєму житті тільки квіти цвітуть,  
Щоб колючок не було ніколи,  
Вірних друзів стрічай на путі  
І приходь ти веселим до школи.  
Кроком впевненим йди до мети,  
Як би важко тобі не здавалось,  
І я вірю: ти зможеш дійти,  
Хоч нелегко все це діставалось.  
Хай холодні зимові вітри  
Не остудять твоє щире серце,  
Наполегливим будь і тоді тільки ти  
Переможеш, здолаєш усе це.  
Нехай Господь здоров'я дає,  
Море щастя тобі посилає,  
На обличчі усмішка цвіте  
І купайся в любові без краю!

09.01.2022.

**МАТЕЇВЕЦЬКОМУ ПІНЗЕЛЮ**

*(Жені Бутакову –  
моєму учневі присвячую)*

Вправні пальчики працюють  
І краса готова.  
Тут дивишся — вже й виставка  
Жені Бутакова.  
Ваблять око, дивують душу  
Всі твої скульптури.  
Як би добре, щоби в світі  
Про талант твій чули.

Щоб не дали загубитись  
Таланту від Бога,  
Щоб високо оцінили  
Працю БУТАКОВА.  
Щоб знайшлись багаті люди  
Із усього світу  
І зуміли оцінити  
Багатючий твій талант  
І здібність велику.  
Щоб ніхто вже не залежав  
Від мішка з грошима,  
Щоб дивились на прекрасне  
Мудрими очима.  
Щоб світило у житті  
Тобі зелене світло,  
Щоби правда і талант  
В творчості розквітли.  
Щоб гордилися тобою  
Тато, мама, вчителі  
І здобув ти славу в світі  
Та успіхи чималі.  
Щоб прославив Україну  
В мистецтві, культурі,  
А вчителів зобразив  
Ти колись в скульптурі.  
Ну, а ще тобі я зичу  
Щастя і кохання,  
Щоб в майбутньому здійснились  
Всі мрії й бажання.

02.03.2010.

*З повагою вчителька-наставниця  
Матіївської ЗОШ Ганна Іванівна Сав'юк.*

**УЧИТЕЛЬЦІ МУЗИКИ**

*(Любові Володимирівні Жолобайло)*

Звучить мелодія...  
Легка, ніжна і п'янка...  
Торкнулась клавiшiв рука  
Й зачарувала все навколо.  
Здається, вже виводить соло  
Бистрий пустунчик-вiтерець,  
Та музика звучить, лунає,  
У душу й серце проникає,  
А пiанiст сидить i грає  
Прощальний вальс...зi школою.  
У ритмi прощального вальсу  
Кружляє осiнь листками дерев за вiкном,  
Хоч в душу вона i не проситься,  
I дихає лiто останнiм теплом.  
У сплетiннi мелодiй барвистих,  
В щирiм колi колег й дiтвори  
Пролетiли роки Вашi чистi,  
I прощаєтесь з школою Ви,  
Та ниточка любовi пов'язала  
Життя Ваше зi школою повiк.  
Пам'ятайте! Ми любимо Вас й поважаєм,  
Ви – гармонiя! Ви – вершини високої пiк!

2002 рiк.

**ШАНОВНІЙ ОДНОКЛАСНИЦІ**

Шановна колего i однокласнице!  
Щиро вiтаю тебе з Днем народження!  
Хочу сказати для тебе багато  
Добрих, щирих i хороших слiв.  
Хай прикрасить тобi нинi свято –  
Той букет, що у сiм'ї розцвiв:

Дві донечки і внучата придуть привітати,  
Хай сьогодні пісня ллється від Михайла-зятя.  
Ну, а від отця Петра – молитви святої,  
Щоб тобі допомагав і радів з тобою.  
А Дмитро, твій чоловік, також привітає,  
У радості і здоров'ї сім'я проживає!  
Щастя, миру, Господньої ласки  
Тобі, Галино Дмитрівно!

15.09.2023.

### ОНУЦІ НА ІМЕННИ

Дороженька, рідна, найкраща,  
Ангеліночко люба моя!  
Я бажаю Тобі стільки щастя,  
Скільки різних пісень в солов'я.  
Нехай сонечко вранці цілує  
Твої щічки солодкі, мов мед,  
А Господь добру долю дарує  
Не на рік, а 100 років вперед!  
Оченята ці щирі й привітні  
І усмішка блищить на лиці,  
Народилась весною, у квітні,  
На радість родині усій.  
Іменини сьогодні у Тебе,  
Світлий день у Твоєму житті,  
Прихилила б Тобі синє небо,  
Як могла б, то зірки також всі.  
Я б джерельної дала водиці,  
Щоби сильною була завжди,  
І крила дала б Тобі птиці,  
Щоб летіла й не падала Ти.  
А красу Тобі дала б калини,  
Грон червоних, як полум'я цвіт,  
Яка символом є України,  
Де родилася Ти на світ.

## Присвяти рідним і друзям

Не забувай Ти дідову хату,  
Все частіше до нас приїзди,  
Нехай линуть у далеч крилато  
І мчать додому тебе поїзди.  
Навіть квіти голівки схиляють  
Із клумби бабусі до ніг  
І щиро Тебе вітають,  
Ангелінку з далеких доріг.

14.07.2022.

Свадзім. Польща.

### **ДЛЯ ДОНЕЧКИ ІННОЧКИ**

Дорогесенька Інночко!  
Щиро вітаю сьогодні Тебе!  
Хай Матінка Божа повсюди  
Все життя із Тобою іде!  
Хай закриє святим омофором,  
Захоронить Тебе від нещастя,  
Буде поруч і в спеку, і в холод,  
І в обіді нікому не дасть.  
Нехай візьме Вона Твою руку  
У Свою пресвяту і так  
Поведе у ту Божу науку  
Й зі Своєї не пустить ніяк!  
Хай тримає Тебе у дорозі,  
Направляє на добрі путі.  
Хай на Твоїм життєвім порозі  
Знайдеш Щастя ключі золоті!

15.09.2023.

Удачі тобі, миру,  
кохання і Господньої ласки,  
люба моя донечко!  
Мама.

### ДЛЯ СВАХИ ЛЮБИ

Вже полудень віку минув,  
І калина білий цвіт зронила,  
Та Господь про Вас не забув,  
Хоч самотньою доля лишила.  
Але Ви у житті не самі,  
Бо молитва із уст не спадає.  
Хай доля дарує щасливі дні  
І Господь завжди помагає.  
Маєте гарних внучат –  
Ангелінка і Владик, мов квіти.  
Бажаю Вам щастя в цей день,  
Щоб могли Ви сьогодні радіти.  
Досягли Ви багато в житті,  
Ви справжня майстриня в роботі,  
І долю свою у житті  
Гаптували стібками, мов роки.  
Любов'ю своєю зіграли дітей,  
Освіту Ви кожному дали,  
Щоб 100-літній Ваш ювілей  
Разом з Вами всі зустрічали.

02.06.2020.

### ДЛЯ ОЛІ

Тобі сьогодні 25 –  
Прожито чверть століття.  
Ми всі прийшли Тебе вітати  
У ці щасливі миті.  
Попереду в Тебе ціле життя,  
А це тільки початок.  
В минуле вороття нема –  
Крокуй вперед завзято.  
Бери з життя для себе все:  
Гіркий полин із медом,

---

## *Присвяти рідним і друзям*

Нехай зозуля накує  
Довгих років для Тебе.  
А Володя – любий чоловік  
Нехай Тебе кохає  
І каву в ліжко хай несе,  
Й пилиночки здуває.  
Євуся – донечка Твоя –  
Тобі підмога буде,  
Свекруха з свекром хай Тебе  
Ранесенько не будять.  
Бо Ти тепер дитина їх –  
Нехай це пам'ятають,  
Не тільки в ювілеїв дні  
Хай квітами вітають.  
А Ти для них дочкою будь,  
Гарненько відносися,  
Щоб потім не говорили:  
«Не там він оженився!».  
Олечко! Сонечко наше!  
У цей святковий ясний день  
Я бажаю Тобі тільки щастя  
І веселих від Вови пісень.  
Хай Твоя життєва стежинка  
Буде в квітах і без колючок,  
Крокуй твердо по ній, без зупинки,  
Допоможе Тобі нехай Бог!

14-15.03.2020.

### **СВІТЛАНІ ВІД АНІ**

*(Валовській Світлані Ярославівні  
присвячую)*

Прийми від душі моє привітання,  
Тобі скажу щирі такі побажання:  
Щоб здоров'я Ти мала від Бога,  
Легкою була щоб життєва дорога.

Щоб друзі Тебе поважали завжди,  
Не знала б Ти горя й лихої біди!  
Пелюстками троянд хай квітне майбутнє,  
Кохання і вражень Тобі незабутніх!  
А фортуна щоб тобі завжди посміхалася,  
Щоби все Тобі в житті завжди удавалося,  
Щоб багато ще зозуля років накувала,  
А життєва Твоя доля в квітах процвітала.  
Щоби могла Ти ще довго жити і радіти,  
Щоби посмішкою гріли онуки і діти,  
Щоби їхню теплоту могла відчувати  
І до сто літ щонайменше в щасті проживати!

15.11.2021.

### **ГАННІ ВАСИЛІВНІ ЛЕСЮК**

*(З нагоди 50-річчя)*

В цей прекрасний день весни  
Щиро Вас вітаєм  
Й перший такий ювілей  
Ми разом відзначаєм.  
Бо в житті подібних дат  
Було в Вас багато,  
Але 2 по 25 —  
Особливе свято.  
Тому живіть і радійте,  
Що маєте чоловіка —  
Директора школи,  
Бо, повірте, таке щастя —  
То є вибір долі.  
Бо не кожен похвалиться  
Чоловіком-асом,  
Як у школі він проводить

Більше свого часу.  
А додому вже приходить,  
Як та «мокра» курка,  
Й ні до чого вже не здатний,  
Лиш аби до лужка.

Але тим задовільняйтесь,  
Що директор в хаті  
І накаже, й сконтролює —  
В нього всі однакі.  
Від малого й до старого,  
Як у протоколі,  
Всі рішення виконують,  
Ніби діти в школі.  
Двома дочками гордіться,  
Бо маєте право:  
І красиві, й жартівливі,  
Вдалися на славу.  
А ще радість — то онучки,  
Мов квіточки в гаю:  
Віта, Юля, Настя, Ляна —  
Всі бабцю вітають.  
Ну, а зяті — не те слово...  
Розумні й багаті,  
Один машини ремонту,  
Другий — столяр в хаті.  
З отакими і не страшно  
Віка доживати,  
Бо на старість не дадуть Вам  
З голоду вмирати.  
Ну, а ми від колективу  
Хочем привітати!

**ВІТАННЯ ПАРАФІЯНАМ**

Гостей дорогих  
Ми вітаємо щиро,  
Стрічаємо з хлібом,  
Любов'ю і миром.  
Ми раді Вас вітати  
У рідному селі,  
Тут посходились люди:  
Дорослі і малі.  
Зійшлися односельці,  
Й з сусідніх сіл прийшли  
І Господу з любов'ю  
Поклін свій принесли.  
Нехай свята молитва,  
Що лине від Отця,  
З'єднає воєдино  
Усі наші серця.  
Нехай вона полине  
Високо в небеса  
І в кожному серденьку  
Квітує й воскреса!  
Щоб спільну цю молитву  
Самий Господь почув,  
Зіслав Благословення  
І тільки мир щоб був!  
Щоб йшли до храму люди  
З усіх кінців села,  
У святості й молитві  
Громада щоб жила!

## РОДИННОМУ ПРОКУРОРУ

*(Ювілейне вітання нашому  
родинному прокурору)*

Сьогоднішнє привітання буде чуть незвичне,  
Бо вітати прокурора тепер мені вийшло.  
Тому перш, ніж привітати, думаю й гадаю,  
З якою я особою нині справу маю.  
То я собі подумала, чи добре зробила,  
Що нашому прокурору я справу відкрила.  
Бо якщо не так щось скажу чи, може, напишу,  
То я свого чоловіка навіки залишу.  
Але мушу всім Вам, гості, секрет відкривати  
Й обов'язки прокурора хочу прочитати.

### НАШ РОДИННИЙ ПРОКУРОР ЗОБОВ'ЯЗАНИЙ:

1.Виявляти повагу до дітей, онуків і люблячого чоловіка під час здійснення своїх повноважень на кухні — смачно готувати і вчасно подавати.

2.Не розголошувати відомості, які становлять сімейну таємницю, що охороняється домашнім ЗСУ під прізвиськом Кріль Василь Іванович.

3.Діяти не лише за Законами Конституції і України, але і на підставі законів, що їх диктують найдорожчі онуки Даша, Ромчик та їхні батьки і сімейний військовий та домашній охоронець.

4.Додержуватися правил прокурорської етики, зокрема, не допускати підвищення голосу на внуків Дашу і Ромчика, які 1 раз в тиждень перетворюють кімнату бабусі на ігровий майданчик.

5.Прокурор зобов'язаний щорічно проходити таємну перевірку доброчесності, яку проводять підрозділи хороших друзів в особі Люди, Тані та Алли.

Обов'язки прокурора я вам прочитала  
Та із ними у сім'ї Лена не справлялась,  
Тому зараз послухайте незаконні дії,  
За якими буде вирок й на краще надія.

Тож послухайте за що буде винесено їй вирок.

Згідно з ч.4 (порядковий № місяця її дня народження) статті 25-ї (дата народження) ЦК України та відповідно до положень Закону про порядок відшкодування завданої шкоди, відшкодування відбувається за такими пунктами:

1. За незаконне відсторонення від роботи громадянина Кріля В. І. у зв'язку з поїздкою в Карпати.

2. За те, що незаконно відправила свого судженого Васю на виправні роботи на город робити грядки, садити картоплю в якості сімейного агронома і чорнороба та, не заплативши йому ні копійочки, і навіть не відробила вночі, на що Вася подав позов до суду.

3. За те, що незаконно наклала запобіжний захід на громадянина України, жителя смт. Компаніївка, вихідця з Матіївець, що на Коломийщині, Кріля Василя Івановича про невиїзд з дому, поки не буде посаджений город і не будуть зроблені ворота.

#### ЮВІЛЕЙНИЙ ВИРОК НАШОМУ РОДИННОМУ ПРОКУРОРУ

Всім встати! Суд іде!  
Не суддя сьогодні буде  
Твій вирок читати,  
А ми, рідні, також друзі  
Будемо вітати.  
Хоч вироків привітальних

---

## *Присвяти рідним і друзям*

В житті не існує,  
Ми сьогодні ЮВІЛЕЙНИЙ  
Вирок подаруєм.  
Хай суддями в тебе будуть  
Ромчик і Дашуня,  
І підпис нехай поставить  
Марина Макуня.  
А підтвердження до нього  
Хай підпише Коля:  
"Не судіть так строго тещу —  
Така моя воля!"  
А завірить печаткою  
Військовий у хаті,  
Бо цей вирок ювілейний —  
Спішіть наливати!  
А ти, мила Ювілярко,  
На мене не сердься,  
Бо писала від душі  
І щирого серця.  
До пів ночі я сиділа  
Й думала-гадала,  
І який тобі ще вирок  
Я не написала.  
Але я не є суддя  
Й вироків не знаю,  
Краще я тобі здоров'я  
Й миру побажаю.

25.04.2023.

Примітка. Імена Вася, Лена, Коля, Даша я  
писала так,  
як вони самі називають одне одного.

### ПОХРЕСНИЦІ ТЕТЯНІ

Танечко! Щиро вітаю тебе  
з Днем народження!

\* \* \*

В обіймах осені кленово-багрянистої  
І в падолисті танцю з вітерцем  
Бажаю тобі долі осяйно-променистої,  
Щоб не була окроплена сльозою і дощем.  
Щоб ти була окрилена турботою коханого,  
Щоби раділа дітям, які послав Господь,  
І охоронця сильного, могутньо-нездоланного  
Міцно тримай за руку й нікуди не відводь!  
Щоб часто посміхалася і вірила в дива,  
Щоб все в тебе ладналося, Красуне неземна!

23.09.2023.

З повагою і найщирішими побажаннями  
ТВОЯ НАНАШКА.

### МОЄМУ УЧНЕВІ — РОСТИСЛАВУ ІВАНИЧУКУ

Щастя буденного дня подарував мені Ростик —  
Ростислав Іваничук.

Звичайний робочий день у колі галасливої дівтори  
добігав до завершення. Вийшла з учительської, щоб  
сказати напутнє слово своїм любим восьмикласникам.  
І своїм очам не повірила — із вхідних дверей назустріч  
мені прямував, трошки налягаючи на одну ногу, кра-  
сивий, солідний, молодий військовий, якого я відразу  
впізнала. Ті ж розумні, милі очі, які світилися добротою  
і в яких було багато болю і страждань. Ті очі я і сьогодні  
бачу перед собою, такі щирі і доброзичливі, які більше  
20-ти років тому дивились на мене зі шкільної парти на

## Присвяти рідним і друзям

уроках рідної мови та літератури. А тепер вони переді мною. Ще крок і у шкільному коридорі, незважаючи ні на кого, він по-синівськи обняв мене, радіючи такій довгоочікуваній зустрічі. Так, переді мною стояв мій учень — Ростислав Іваничук, вірші якого ми декламували на уроках літератури рідного краю.

«Ганно Іванівно, радий Вас бачити. А я приїхав у відпустку і вирішив зайти до школи, щоб подарувати свою першу збілочку віршів «Слово, обпалене війною» учителям і зустрітися з моїми наставниками».

Я не змінила свого курсу. Ми таки пішли у мій 8-й клас. Урок, який вела Ганна Дмитрівна Тимофійчук, добігав до завершення. І тут з легеньким стуком у двері, несподівано для учнів і учительки, в клас заходить наш захисник. Ганна Дмитрівна також вчила Ростислава, не втрималась і зі сльозами на очах по-материнськи в присутності 8-класників обійняла свого учня.

Наш захисник поспілкувався зі школярами і закликав, щоб вони добре вчилися, а особливо, щоби добре знали свою рідну мову і привів приклад, до чого довела захисників розмова російською.

Після уроків ми довго ще розмовляли про нелегкі будні наших хлопців і дівчат на передовій, де Ростик не тільки читав свої вірші, але і на згадку подарував мені та вчителям свою збілочку, презентація якої відбудеться незабаром. Я була надзвичайно щаслива, що зустріла свого учня, людину виважену, врівноважену, дуже розумну і надзвичайно талановиту — Ростика, який від початку війни перебуває на найважчих позиціях і з честю сумлінно виконує священний обов'язок захисту Батьківщини! Тож нехай Господь благословляє тебе і твоїх побратимів на добрі справи заради миру і перемоги!

27.09.2023.

**МОЄ ЧЕКАННЯ ДЯДЬКА ДМИТРА**

*Присвячую дядькові  
Жолобайлу Дмитру,  
нашому захиснику.*

\* \* \*

Свого дядька Діму  
Я з війни чекала,  
Вечером молилась,  
Як спати лягала.  
У молитві тихо  
Впадем на коліна,  
За вас всіх молилась  
Ціла Україна.  
Господь милосердний  
Вислухав дитину,  
Приїхав мій дядько  
Додому, в родину.  
Всі Героєм стали  
Дядька Діму звати,  
Він на Схід поїхав  
Мене захищати.

Березень, 2015 р.  
Ангеліна Лизанчук.

**АНДРІЙЧУКУ ВАСИЛЕВІ ДМИТРОВИЧУ**

*(Колезі, вчителю посмертно)*

Недоспівана пісня...  
Недоказана сповідь...  
Недопита чаша...  
Недописаний у журналі урок...  
Схилили голівки в задумі квітки,  
В садку не співають весело пташки,  
Не прийде до класу провести урок,  
Не зробить назустріч упевнений крок...  
Розмову з колегами не поведе,  
До школи ніколи вже він не прийде,  
Хоч кликатиме дзвінок на урок —  
Для нього дзвіночок навіки замовк.  
Не посміхнеться весело він дітворі,  
«Добрий день» не скаже і нам, вчителі!  
Тільки зіркою з неба нам буде світити,  
І пам'ять про нього у нас буде жити.  
Співають тужливі пісні журавлі,  
Сумують за Вами усі вчителі,  
І діти почули цю звістку страшну:  
«Уже не зустрінем ми з Вами весну!».  
Забрало Вас небо і Бог запросив,  
Свій ювілей півстолітній на небі зустрів.  
Та пам'ять про Вас у нас вічно жива,  
І в Царство Небесне хай лине душа!

24.07.2022.

Неділя. Похорон.

## ЦІ РІДНІ ОЧІ НАЙМИЛІШІ

*(Найдорожчим людям –  
мамі і татові)*

Люблю дивитися на хмари,  
Які пливуть у небесах,  
В них бачу очі тата й мами,  
Що захищають з неба нас.

Вони нам світять ясним сонцем  
І віддають своє тепло,  
І заглядають у віконце,  
Хоч як би важко не було.

Вони заглянуть в рідну хату,  
Неначе знаки подають,  
Якби Ви знали, Мамо й Тату,  
Що очі ці любов несуть.

Часом сльозинками покроплять,  
Омиють гіркоту буття,  
Думки усі перетероблять  
І знайдуть час для каяття.

Ці рідні очі... Наймиліші!  
Серед людей шукаю їх,  
Та марно все, бо вже у вічність  
Забрав Господь батьків моїх.

Серпень-2022.

**ПРАДІДУСЕВІ ВОЙТКУ  
І ПРАБАБУСІ ЄВДОКІЇ**

*По маминій лінії,  
присвячую*

Тут, на обійсті моїм,  
Прадіда ноги ходили,  
А прабабусі тепло  
Дихає й досі щосили.  
Десь на подвір'ї оцім  
В серпанку темненької ночі  
Прадідусь юний обняв  
Прабабусині поглядом очі.  
Їхні погляди владарка-ніч  
Поєднала в палкому коханні.  
Як же шкода, що з ними на віч  
Не була я тоді в спілкуванні.  
Як би добре, щоб нічка могла  
Геть усе нам про них розказати:  
Як заснути ніяк не могла  
Й повернулась щаслива до хати.  
Прадідусь, мов на крилах, вертав  
До домівки від юнки своєї  
І у серці надію плекав,  
Що вже скоро ми зійдемося з нею.  
І та віра й надія його  
Окриляли щодня й щохвилини,  
Відчував стукіт серця свого,  
Яке б'ється тепер для дружини.  
З того часу минуло давно  
Більше сотні таких довгих років  
І у пам'яті, мов на панно,  
Знов приходять до мене у гості.  
Знов ступають на мокру траву  
І купають свої босі ноги.  
Крізь століття я Вас обійму,  
Бо прийшли Ви здалека, з дороги!

А тепер після них ходжу я,  
Де сліди заросли споришами,  
Де маленька хатина була —  
Тепер квіти цвітуть кольорами.  
Тому дякую Вам, дорогі,  
І у вічність подяку складаю.  
Хоч не бачила Вас у житті,  
Проте знаю про Вас й пам'ятаю.

13.09.2023.

## НАЙРІДНІШІ СЛОВА

Мама, мамочка, матуся! Найрідніші і найдорожчі слова.

Як важко говорити про мамочку в минулому часі. Ми думаємо, що матері вічні, що вони будуть завжди з нами. І тільки оцінюємо їх, коли втрачаємо. То чогось не навчилась, то щось не доказала, то про щось не розпитала, то криве слово сказала. І ще багато боргів у нас перед матерями, які для нас були світочами щастя, радості і віри у свої сили.

Сьогодні минає рівно 3 роки, як перестало битись серденько моєї мамочки – КРІЛЬ ЄВДОКІЇ ВАСИЛІВНИ. Всі знали її, як прекрасну людину, учасницю ансамблю «Забута пісня», чудову сільську артистку. Жодна вистава, яка готувалась у селі, не обходилась без її участі. За своє життя вона зіграла на сценах села і району у 27 п'єсах головну роль, маючи освіту тільки 6 класів.

А як чудово співала моя матуся! Скільки пісень вона знала! І до кожного обряду вміла заспівати: чи то весілля, чи уродини, чи хрестини, а чи похорон. А скільки книжок вона перечитала! До неї йшли сусіди за порадою. А скільки коліскових переспівала вона своїм внучатам! Тому й не дивно, що внук Василько став артистом. Бо, дякуючи їй, він уже з 4-х рочків розказував гуморески на сільських сценах будинків культури.

Смуток і жаль охоплює душу, що немає з нами такої дорогої, рідної і, водночас, позитивної людини – нашої мами, бабусі та прабабусі. Але в наших серцях і душах Ви, мамочко, назавжди залишитесь тою світлою зірочкою, яка буде освічувати дорогу в майбутнє кожному з нас.

Сумуємо. Любимо. Пам'ятаємо.

27.09.2023.

## ПІСЛЯМОВА

Спасибі Тобі, дорогий читачу, що Ти, сторінка за сторінкою, пройшовся зі мною до останнього вірша... Останнього у книжці **«ПЕРЛИ МОЄЇ ДУШІ»**, але не останнього у моїй творчості...

Так, життя продовжується... Нові події, нові зустрічі... Нові емоції, відчуття, плани, мрії, надії... А значить і нові думки, рядочки, вірші...

Кожна людина мріє про щасливе майбутнє: своє, рідних дітей, онуків... І не тільки... А ми можемо бути щасливими лише у вільній незалежній Україні. Та війна затьмарила наші мрії і надії... Горе нашої держави – це і наше спільне горе... А її щастя – це й наше щастя. Тому ми переможемо! Обов'язково! Та це вже буде зовсім нова історія... І моя нова книжка... До Перемоги, дорогі друзі! Слава Україні! Героям слава!

З любов'ю і повагою  
завжди Ваша Ганна Сав'юк.

## ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА .....	3
-----------------	---

### РОЗДІЛ І. ВИБРАНЕ

Про що клекотіли лелеки .....	7
Покайтеся, люди .....	8
Моя найдорожча мамочка .....	8
Рученьки мами .....	9
Дорогому татусеві .....	10
Плачуть татові очі .....	11
Наснились, тату, ви мені .....	12
Розмова з дідусем .....	13
Сон Інни .....	14
Напиши мені, доле, листа .....	15
Не судіть мене .....	16
Залюблена в весни .....	16
Березень .....	17
Серпень .....	18
Ангелінці .....	18
Русланці .....	20
Пливе життя течія .....	21
Не вірила, що можна розлюбити .....	21
Зраджене кохання .....	22
Поговоріть зі мною, мамо .....	23
Плачуть вікна в кімнаті батьків .....	23
Сльоза завмерла .....	24
Дві троянди .....	25
Посвята мамочці .....	27
Життя артиста-ілюзійніста .....	28
Любій донечці .....	29
Як ми вчилися .....	29
Чародійка-осінь .....	31
Друзям-джерельчанам .....	31
Горнуса до рідної мови .....	33
Навернімся, люди, до Бога .....	33
Істина життя .....	34
Мій рідний край .....	35

Коломия – рідне місто.....	35
Станіславчику.....	36
Матусина вишиванка .....	37
Ця зустріч – місток єднання.....	38
У Замулинцях храм.....	40
Присвята мамочці .....	41
До росіян .....	42
Героям «Азовсталі» – 29.07.2022 .....	43
З Україною в серці .....	44
Не вбивайте мого брата.....	45
Привітання для Василів.....	45
Прапор України .....	46
Спогади хлопчика Дані з Херсона .....	48
Україна – це моя земля.....	49
«Братам» росіянам .....	50
Перемога буде за нами.....	51
Мамина писанка .....	52
Зацвів бузок на нашому подвір'ї.....	53
Мої спогади.....	53
Спішу до мами на могилу.....	54
Вітання для Ірини Козової.....	55
Вітання Світлані Якуб'як .....	56
Вітання Марії Корбутяк .....	57
Небесний захист синові.....	57
Жертвам Дніпра (14.01.2023) .....	59
Не для війни росли ми синів.....	61
Вірш-відповідь воїна-захисника.....	62
Я щитом не можу прикриватись .....	63
Я не можу просто не писати.....	64
Брату Василеві .....	65
Просьба матері для сина .....	65
Моїй Україні .....	67
Сон солдата .....	68
Не спіши, осене .....	69
Усе буде добре.....	70
Вітання синові на передову .....	71
Україна розправить вітрила.....	72

## РОЗДІЛ II. ЗІ СКРИНИ НЕЗАБУТНІХ СПОГАДІВ

Моє рідне село .....	74
Поспи, моя доню .....	75
Всі зайчата в лісі розбігалися .....	75
Дякую, Боже .....	76
Ти не жалій .....	76
Посвята татові від Інни .....	77
Учительська доля .....	77
Доля музиканта .....	79
Жолобайло Марії Антонівні .....	81
Сонечко всміхається .....	82
Коломийки (оптиміста) .....	82
Коломийки (песиміста) .....	83
До семінару вчителів математики .....	84
Дідусеві яблука .....	85
Скільки доріг я пройшла .....	86
Я і осінь .....	86
Я – маленька українка .....	87
Перед портретом Кобзаря .....	88
Омріяна зустріч .....	89
Спогад дитинства .....	89
Ранок дитинства .....	90
Померло ясне сонце .....	91
Вітання для о. Михайла Арсенича .....	92
Вітання для о. Василя Гаврилюка .....	93
Григор'євій Ганні Іллівні .....	93
Зустрілись дві любові .....	95
Вітання лине в П'ядики .....	96
Дорогому синочкові до 25-річчя .....	97
Присвята Наталі Кречуняк .....	99
Плаче знедолена Україна .....	99
Дорогому татусеві .....	100
Світ дитинства сина .....	102
Боротьба за життя .....	103
Не порушуй тишу .....	105
Василькові-сину з повноліттям .....	105
Зимонька-подруженька .....	106

### РОЗДІЛ III. ПРИСВЯТИ РІДНИМ І ДРУЗЬЯМ

Донечці .....	108
Сестрі Любі .....	109
Братові Богдану.....	110
З ювілеєм, Богданко!.....	110
Внучці Ангеліночці .....	111
Вітання синові .....	112
Інні — в День народження .....	113
Вітання Ромчику.....	114
Василеві Жолобайлу (Англія) .....	114
Ганні Йосипівні Зубенко.....	115
Лялі з 60-річчям .....	115
Кумі Валі Юращук.....	116
Моїм любим друзям .....	116
Жінка з далекої дороги .....	117
Найкращій подрузі шкільних років .....	118
Вітання кумі Галинці .....	118
Марії Михайлівні Шепетюк .....	119
Василеві Довганюку.....	120
З ювілеєм, пані Маріє!.....	121
Оксані Федішин — 65.....	121
Вітання для Ярослава Руданця .....	122
Марії Іванівні Боєчко.....	122
Богдану Книжкові .....	123
Вітання Галині Книжко .....	124
Від Марії Боєчко .....	125
Від Люби Дутчак .....	125
Від Любочки Дутчак .....	126
Від Любові Дутчак .....	126
Від Люби Костюк.....	127
Від Світлани Ярославівни.....	128
Учневі Левицькому Степану .....	129
Матіївецькому Пінзелю .....	129
Учительці музики.....	131
Шановній однокласниці.....	131
Онучці на іменини .....	132
Для донечки Інночки.....	133

Для свахи Люби .....	134
Для Олі.....	134
Світлані від Ані.....	135
Ганні Василівні Лесюк.....	136
Вітання парафіянам.....	138
Родинному прокурору.....	139
Похресниці Тетяні .....	142
Моєму учневі – Ростислав Іваничуку .....	142
Моє чекання дядька Дмитра.....	144
Андрійчуку Василеві Дмитровичу.....	145
Ці рідні наймиліші очі.....	146
Прадідусеві Войтку і прабабусі Євдокії.....	147
Найрідніші слова.....	149
<b>ПІСЛЯМОВА .....</b>	<b>150</b>

САВ'ЮК Ганна

## Перли моєї душі



*“Писаний Камінь”*

Косів  
2023

### РЕДАКЦІЙНО-ВИДАВНИЧА ГРУПА

Редакція і упорядкування	Марія Боєчко
Відповідальний за друк	Михайло Павлюк
Технічний редактор	Віталій Стефурак
Водій і кур'єр	Іван Боєчко

*Обкладинка фото з інтернету*

Видруковано в ПП “Писаний Камінь”  
Свідоцтво Держ. реєстру: серія ДК, № 5083  
Івано-Франківська обл., м. Косів,  
вул. Незалежності, 28.  
Тел: 067 342 07 47  
E-mail: Evrika-pk@ukr.net

Підписано до друку 24.01.2023. Формат 60x84\16.  
Папір офсетний. Друк офсетний.  
Умов. друк. арк. 9,77. Обл.-вид. арк. 4,54.  
Тираж 100 прим. Замовне 607.























